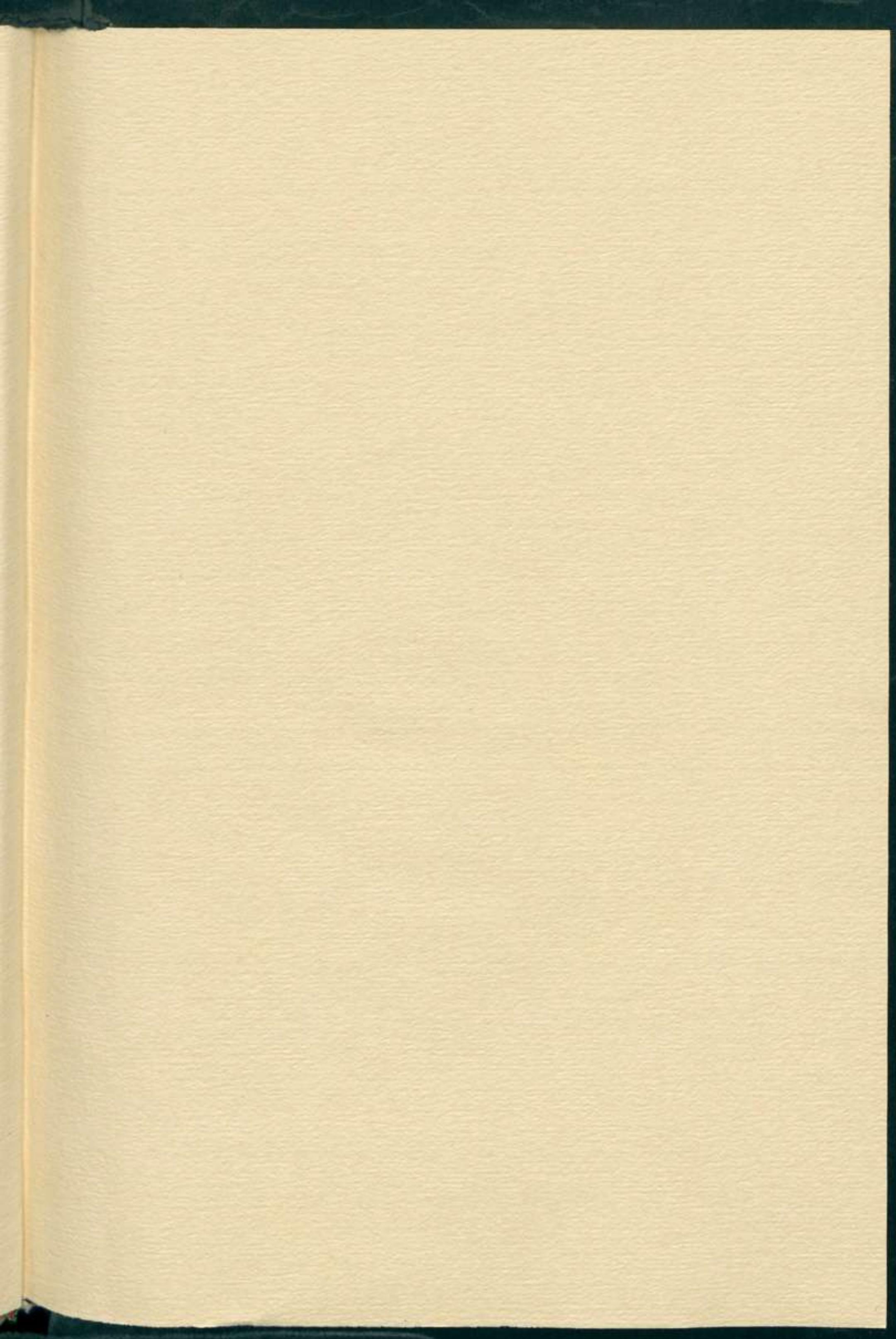
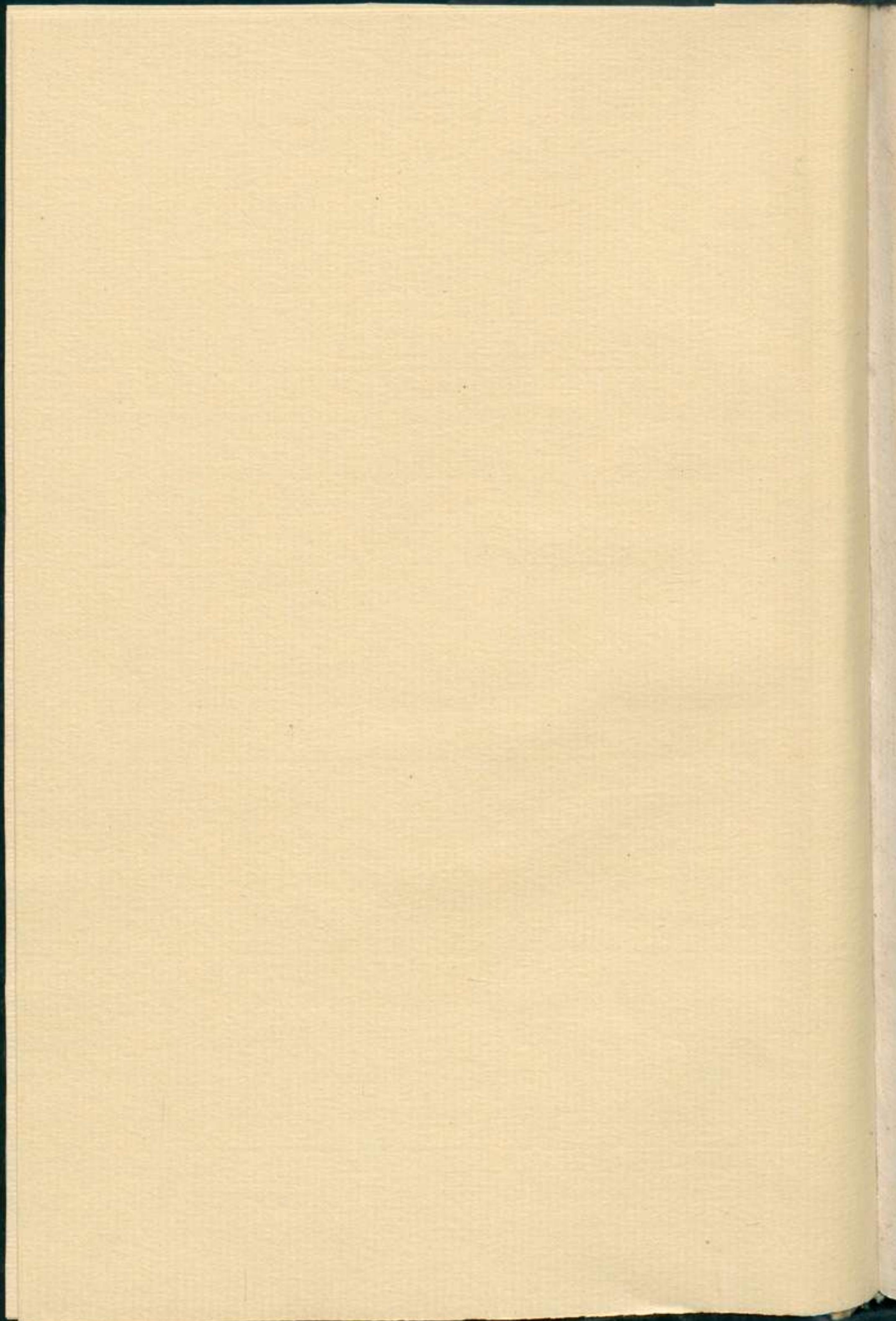

R.478554

Prefatio super septem psalmos penitentiales.

A domino petro episcopo Cameraceo.

Vera penitentia velut scala quedam est qua homo peccator qui secundum euangelicam parabolam descendit de hierusalem in hierico rursus in hierusalem: hoc est ad pacis visionem ascendit. huius vero scale septem sunt gradus quibus correspondunt septem psalmi qui penitentiales dicuntur. **Q**uimus itaque gradus est timor pene a quo primus. ps. incipit. **D**ñe ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripias me. **S**ecundus est dolor culpe. hic est qui in secundo psalmo optando dicitur. Beati quoniam remisae sunt iniquitates: et quoniam tecta sunt peccata. et hunc peccatorum confessio ipsorumque remissio sequitur. **D**elictum meum inquit cognitum tibi feci: et iniusticiam meam non abscondi. **E**t iterum. **D**ixi confitebor aduersum me iniusticiam meam dominum: et tu remisisti impietatem peccati mei. **T**ercius gradus est spes venie. hanc timor precedit. qui rursus in tertio psalmo clamat. **D**ñe ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me. **E**t hunc dolor comitatur. **A**flictus sum inquit et humiliatus sum nimis: rugiebam a genitu cordis mei. post hec vero spes sequitur. **Q**uoniam in te dñe spetaui: tu exaudies me dñe deus meus. **Q**uartus est amor misericordie. haec non habens iusticia: sed dei misericordia efficit. **V**nus quartus psalmus ait. **M**iserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. Ac deinde subdit. Amplius laua me ab iniquitate mea. **E**t iterum. **C**or mundum crea in me deus. **Q**uintus gradus est desiderium celestis patrie. pro qua orat quintus psalmus. **D**ñe exaudi orationem meam. precedit autem contemptus presentis vite. **Q**uia defecerunt inquit sicut fumus dies mei. **E**t iterum. **D**ies mei sicut umbra declinauerunt: et ego sicut fenestra arui. **E**t hunc comitatur consideratio eternitatis diuinae. **T**u autem dñe in eternum permanes. **E**t rursus

A*i*

Tu autem idem ipse es: et anni sui non deficient. Et ex his
consequitur desiderium habitationis superne: de qua conclu-
dendo ait. Silii seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in
seculum dirigetur. **S**extus gradus est dissidetia virtutis
proprie. In hac iuuat cōfidentia diuine mie: pro qua. vi. psal-
mus suspirat. De profundis inquit clamaui et cetera. et
merito. quia ad celestem patriam puenire propria virtute diffi-
do. Nam si iniquitates obseruaueris domine: domine quis susti-
nebit? Sed de tue mie copiositate cōfido. Quia apud do-
minum meum: et copiosa apud eum redemptio. **S**eptimus
gradus est exultatio spiritualis leticie. hanc assidua oratio effi-
cit. ideo septimus psalmus incipit: Domine exaudi orationem
meam: auribus prece obsecrationem meam. per hanc ex diuino
rum operum consideratione in dei contemplatione ascendit.
Meditatus sum inquit in oibus operibus tuis et in fac-
tis manuum tuarum meditabar. Vnde tandem exultando exclu-
dit. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam et
cetera. Nos ergo si in hac terram celestis ihesum deduci cupi-
mus: his septem penitentie gradibus ascendere: et in hiis
psalmis assidua deuotio meditari debemus: exemplo beatissimi
Augustini de quo legitur quod ultima qua defunctus
est infinitate: homini psalmos de penitentia quos sibi ius-
serat scribi facens in lecto contra parietem positos intueba-
tur: et ubertim ac iugiter fibbat. Ideo ex huius sancti doc-
toris aliorumque sententiis super psalmis penitentialibus quas
que orationes seu meditatioes deuotas ponere dignum duxi:
quibus et ad penitentiam puccari: et per penitentiam in dei
contemplationem humanus animus valeat promoueri. Illud
tamen in exordio premittendum est: quod licet septem affectus
quos septem gradibus scale penitentie appropriaui. dic-
tis septem psalmis apte decenterque ut ostenditur pueniat:
Tamen sicut dicit hugo in libello de oratione. Sciendus
est hanc proprietatem in omnibus psalmis non esse ut per

2

totam seriem vnsus affect⁹ extendat: sed sepe ex alio affectu trā itur in aliū. sicut ex affectu timoris in affectū amoris: vel in affectum spei. vel consolationis: secūdu; q̄ mēs orant̄ diuersis modis effici solet. hoc autē qualiter per singulos psalmos cognoscatur: licet non sit huius operis explanare: tamen quantum ad propositu; pertinet satis ex sequentibus apparebit.

Cogitatio deuota super primo psalmo penitentiāli.

Omīne iesu xp̄e future iudec seculi qui bonos in celeste regnū tuū: malos vero i ignē eternū missus es. dū ego reus et indignus peccator hororē futuri iudicij tui p̄sidero: timens ac tremens ad te clamare compellor. et dicere.

Ne ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Sed ve mihi. Quō imensa clementia tuam ad furorem. quō infinita misericordia tua ad irā provocare me ruit. Merui utiq; et hoc sponte confiteor. alioquin coactus fatebor. **S**cio tamen dñe (te docente) quia tu semper idē sp̄es: ideo tu in variis affectus oīo imutabilis es. de te quoq; scriptū est. Tu autē dñe virtutū cū tranquillitate iudicas. furis ergo semper tranquillus. irasceris semper placat⁹. Non est furor tuus. non est ira tua in te et in affectu tuo: sed est extra te et in effectu tuo. Furor tuus pena est inferni. ira tua pena purgatoriū. In inferno quasi furiēdo arguis: in purgatorio quasi irascēdo corripis. In illo per iusticiam arguis insolubiliter: in isto per misericordiam salubriter. Et tamen ab utroq; opto eripi. ab utroq; desidero et peto liberari: dicens. **N**e ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. H; quo pacto. qua fronte. qua hoc presumo audacia: nō utiq; de mea iustitia sed de tua misericordia. Ideo. **M**iserere mei domine. **Q**uarto

A ii

Confirmus sum. non mee virtutis firmitatem: sed mee vanitatis allego infirmitatem. Ego infirmus: tu medicus. ergo sanas me domine. hic adhibe que tu vis medicamenta. hic vires. hic seca. Tu tantum a furore tuo et ita: hoc est a future vite pena me libera. Nec a te o pie medice frustra peto ut sanes me. Cum conturbata sunt ossa mea. Ossa loquor non corporis: sed aie. Ossa aie mee: vires sunt aie mee. quod sicut in ossibus corporis: sic in viribus anime consistit fortitudo. Vires anime mee: memoria intelligentia. et voluntas. in quibus dum sane sunt: Sancte trinitatis vera persona est et similitudo. Sed heu me. quoniam per peccatum infirme facte sunt: ideo conturbate. hoc est intra se et contra se inuidetur. turbate sunt. Et ideo anima mea turbata est valde. Quia ergo non modicum: sed valde turbata est anima mea. quia valde infirmata est omnis fortitudo sua: dum tibi morbum meum detego. dum medico erititudinis magnitudinem ostendo: oro ut sanes. Sed tu domine usquequo. usquequo domine sanitatem differs? Non est dilatio ista crudelitas tua. sed ideo differs: ut dum me diu luctari permittis cum viciis: ex hoc persuades anima mee in qua mala se precipitauit: et ut inde cautor sit. Nam ex difficultate et dilatone sanationis fit diligenter custodia recepte sanitatis. vel ideo perfecta michi differs curatio: quia imperfecta offero tibi orationem. Nam hic nudum tam perfecte oro ut audiri merear: adhuc te loquente dicam. Ecce assuum. Quare hoc: quia non satis perfecte anima mea ad te conuerto. sed nec hoc possum nisi tu supplex imperfectum meum. Ideo conuertere domine et eripe anima mea: hoc est. fac me perfecte ad te conuerti. Durum enim et laboriosum michi ad serenitatem et tranquillitatem disiunne lucis a terrena cum cupiditat caligie retrorqueri. Eripe ergo anima mea: pretiis scilicet ligatam. et in sua conuersione hostibus multis impeditam et oppressam: tandem in hanc tentem perplexitatibus huius seculi: et spinas quasdam

dilacerantū desideriorū. In ipa puerlione patientē. Ab his
 itaq̄ malis eripiēs. Saluū me fac propter misericordiam
 tuā. non propter iusticiā meā quia peccatis et demeritis
 meis iusta debetui damnatio . Sed propter misericordiam
 tuā. per quā puerlīs ad te pia pmittitur saluatio te dicen-
 te: Cōuertimini ad me: et ego conuertar ad vos. Tu er-
 go qui auersus eras: et quem mihi aduersū mea fecerat a-
 uersio: cōuertere ad me qui ad te cōuersus sum: et si parū
 conuersus: fac me pueri perfectius. et sic. Cōuertere dñe
 a vindicta tua. Et eripe animā meam. non solum a pre-
 senti malicia: sed saluū me fac etiam a future mortis mi-
 seria. Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in in-
 ferno autem quis confitebitur tibi. O piissime domine.
 Non immerito hic festino michi pctā dimitti. quoniā post
 mortem: vel in inferno non erit memoria tui aut confes-
 sio peccati: que scilicet utilis sit ad veniaz, quia nunc con-
 uersionis tempus est. Sed cum hec vita transierit: tem-
 pus erit retributionis. Ut ergo ab illa eterna morte. ut
 ab illa inferni damnatione per penitentiā liberer. Abo-
 rauī in gemitu meo. lauabo per singulas noctes lectum
 meū: lachrymis meis stratū meū rigabo. O felicē Dauid
 qui has penitentie eiūnas per tot noctes utiliter sustinuit
 De michi misero: qui has vna vix hora sustinere valeo:
 aut non volo. Et si quandoq; velle michi adiacet. quia ta-
 men imperfecte volo perfaci non inuenio. Tu ergo dñe
 da michi velle. Da michi perficere. Da michi laborare nō
 solum in gemitu cordis: sed lauare lectum lachrymis cor-
 poris. Nec lauare soluz exterius & superficienius: sed eti-
 am rigare intrinsecus. ut fletus meus non solum ad ex-
 teriora corporis: sed usq; ad cordis intima perueniat: ibi
 q; permaneat. Nec solum peto domine lauari: aut la-
 chrymis rigari lectum vel stratum meum corporalez: sed
 etiam spiritualem: scilicet interioris conscientie. et hoc per

singulas noctes .id est per singula peccata ex eo orientia.
Oriuntur quippe michi alternatim dies et noctes. Noctes
patior cum carne seruio legi peccati. Dies sentio .cu; men
ce seruio legi dei. O utinā fugatis noctibus peccatorum
et abiectis tenebris viciorū: oriuntur michi et illucescant
clarus dies virtutuz: et lumina gratiaz. Sed heu me
miserū. Quia **O** turbatus est a furore oculus meus. heu
heu et itez heu. quia oculus mentis mee bix potest ad or-
tum diei et spiritualis luis cōsurgere. Et hoc. quia turba-
tus est a furore .nec solum a furore tuo diuino .tam futu-
ro quē timeo: q̄ presenti quē sentio: sed etia; a furore meo
proprio quē gemo: hoc est a furiosa concupiscentia mea a
primo parente transfusa: per quā d̄diu sum in hac miser-
abili vita. licet non totaliter extinctus: tamen multiplici-
ter turbatus est oculus meus. **E**t merito. quia Inuete-
raui inter omnes inimicos meos: scz inter omnia vicia et
peccata mea. que vere inimici mei sunt: dum me ab amo-
re diuino separāt et auertunt. Inter que iueteraui: dum
per inueteratā consuetudinē me eis subiectuz esse p̄sensi.
Sed tu domine piissime post laborem et gemitū: post
ymbres et crebros riuos lachrimaz da mihi tue consolati-
onis auxiliū. vt dicere valeā. **O** iscedite a me oēs qui ope-
ramini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.
Da mihi optare ab opariis iniquitatis separari. non solū
loco sed animo: in quo; peccaui consortio. vt sic et tua in
me correptio et mea in te p̄solatio ignotescat. vt sic spiri-
tus meus sentiat: qm̄ exaudiisti vocē fletus mei. **D**a mi-
chi domine vt itez atq; iterum exultans dicam. **E**xaudi-
uit dñs deꝝ recationē meā: dñs orationē meā suscepit. De
precationē meā pro deponēdis peccatis: et orationē meaꝝ
pro virtutibus adipiscendis. **S**ed non solum domine
non solum da michi exaudiri pro me. nō solū pro mea: sed
pro mtoꝝ p̄mixoꝝ salute. nec soluz pro amicoꝝ meorum

4

sed etiam pro inimicorum conuersione. ut exemplo viri perfecti dicam cum sancto tuo dauid. Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei. Erubescat exemplo meo de actibus suis malis: et conturbentur terrore iudicii ad penitentiā non leuiter: sed vehementer cum gemitu fortis ut sic. Et conuertantur et erubescat valde velociter. Nec conuersio sua et erubescētia penitētie sue differatur dānabiliter. quia nisi in presenti vita sic conuertantur et erubescant (sed potius ut ab iniquis fieri solet penitentes irrideant. et suis irrisionibus infirmos erubescere faciant) tandem in finali iudicio erubescēt et erubescētes dicūt: hi sunt quos aliquādo habuimus in derīsum. Nos insensati vitam illo:ū estimabamus insaniam. Ecce quō computatū sunt inter filios dei: et inter sanctos sors illorū est. Quid vobis profuit superbia: aut quid diuītiaꝝ iactancia contulit vobis? Tunc ergo pertinentur et erubescēt: sed erit hec conuersio et erubescētia ad damnabilem cōfusionem quia habere noluerunt penitentiam salutarem. Et hec omnia fient valde velociter. quia quando minus de iudicio sperauerint et dirent. Pax et securitas: tunc repentinus superueniet interitus.

Deuota meditatio sup scđo p̄o. penitentiali:

Domine Iesu xp̄e qui culpa offenderis et penitētia placaris. Tu magister optime qui intersus docens: illuminator es cordium: da michi intellectum: da exercito cordi meo et tenebroso intellectui meo lumen tuum. quo culpabilē offensaꝝ plene ac pfecte valeā agnoscere: ut p̄ placabilē penitētiā pie benignę velis agnoscere. da mihi culpam meā offendamq; tuā taliter agnoscendo dole: te: ut eā digneris misericordiē agnoscēdo delete. Da mihi ergo ut de illorū sim numero de quibus per prophetā tuum

A iii

dicitur.

Beatū quoru[m] remisſe ſunt iniquitatiſ : et quoru[m]
tecta ſunt peccata. O me beatum ſi a te domine
remisſe ſint iniquitatiſ mee . ita ut michi dones indulgen-
tiā ex gratia tua: cui debes vindictam ex culpa mea. ut
michi dones indebitam gratiā: cui iuste reddere potes de-
bitam penam. O iterum me beatum ſi tecta ſint peccata
mea. quomodo tecta? non ita tamq[ue] in me abſcondita ma-
neant: ſed ita deleta ut tu deus ea non videas. id est non
eternaliter punias. Te enī peccata videre quid aliud eſt
q[ue] peccata punire? Sicut ſcriptum eſt. Auerte faciem tuam
a peccatiſ n[on] eis. Tu ergo ea peccata non videas: ſed ab eis
faciem auertiſ que non animaduertiſ. id eſt que non pu-
nis. Tu ea non agnoscis quibus ignoscis. Tu ea tegis p[er]
gratiā: que non imputas ad penam. Ideo recte iub-
ditur. Beatus vir cui non imputauit dominus pecca-
tum. Sed cui non imputat? Certe ei non imputat ſed signo-
ſcit et agnitum non defendit: ſi cōfitendo corrigit. nec me-
ritum ſuum ſibi ſed gratie dei attribuit. De quo dicitur.
Nec eſt in ſpiritu eius dolus. Sed nec in ore eius. quia ſe
accusat cū ſit peccator et corde tenet quod ore fatetur. Do-
lus enim eſt: ſi quis peccator ſe iustum p[re]dicet: qui vero
ſe accusat dolo caret. Talis erat publicanus ille humilis:
qui dicebat. propicius eſto deus michi peccatori. **Vnde**
ſequitur. Quoniam tacui in uetera ueniunt ossa mea: du[er]o
clamarem tota die. Quia tacui quod non erat tacendum
ſcilicet confeſſione m[od]i peccatorum. **T**u ueterauerūt ossa
mea: id eſt defecit interior fortitudo mea. dum clamarem
tota die: dicendo quod non erat dicendum: ſcilicet iactan-
tiā meritorum. Ecōtra vero ſi clamarem peccata et ta-
cuim[us] metita: robusta et firma fieret virtus mea.
Tacui ergo et clamaui. **T**acui peccata: clamaui me-
rita. **T**acui unde deficerem. **T**acui de peccatiſ con-

fessionem. Clamaui de meritis presumptionem. Sana
 membra medico ostendebam: vulnerata tegebam. Et
 ideo non fui sanatus: sed inueteratus. hoc est in peccatorum
 meorum vetustate remassi. quia per culpe mee confessione
 gratie tue nouitatem non quesiui. Et ideo. **Q**uoniam die
 ac nocte grauata est super me manus tua: conuersum
in erumna mea dum configitur spina. O domine pie medice
 qui etiam percutiendo sanas. quia manus tua: vindicta
 tua assidue die ac nocte grauata est super me. ad humili-
 andum me superbum peccata tacentem. merita iactan-
 tem. Ideo tandem conuersus in erumna mea in miseria
 mea hoc est conuertendo ad me ipsum cognoui me miserum
 dum configitur spina. id est dum compungitur conscientia
 mea. Sicut enim spina dorsi erigit hominem sursum. sic
 ratio vel conscientia spiritum prius ad terrena curvatum:
 ad superna resurgentem dirigit. **H**ac ergo de culpa sua
 compuncta peccatorum humiliatus peccator ait. **O** elictum
 meum cognitum tibi feci: et iniustiam meam non absconde-
 di. Merito quidem delictum meum: quia facienda omisi.
 et iniustiam meam quia non facienda commisi: tibi con-
 fitendo aperui et detexi. Aperi: ut operies. deteri: ut te-
 geres. **W**nde sequitur. **D**ixi confitebor aduersum me
 iniustiam meam domino: et tu remisisti iniquitatem pec-
 cati mei. **M**agna utilitas confessionis peccati: maxi-
 ma quoque benignitas miserantis dei. quia ad solum con-
 fitendi propositum remittitur peccatum. Non enim dixi
 confiteor: sed dixi confitebor. id est proposui confiteri iniu-
 stiam meam aduersum me. me ipsum: et non alium ac-
 cusando. Et statim tu et non aliis remisisti iniquitatem
 peccati mei. Et bene mei: quia quod pecco hoc meum est.
Quod autem a peccato resurgo: hoc tuum est. Absit ergo
 a me ut peccatum meum imputem tibi. et dicat hoc deus

voluit. hoc fatū: hoc stellarū cōstellatio michi fecit. Nō est
hoc confiteri iniusticiā meā aduersū me: sed aduersū te. et
te summū bonū de maliciā accusare . Dicā ergo potius.
Dñe miserere mei: sana animā meā quia peccavi tibi .

Et ne putes remissionē parvū dei donū esse sed tāquā
magnū deuotis precibus exposcendū: statim subiugitur.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore oportuno.
Omnis enim sanctus hoc est per peccati remissionē
sanctificatus pro hac remissione orabit ad te. qui a omnis
sanctus eget auxilio gratie et gratuita remissionis tue.

Sed quādo orabit? In tempore oportuno. hoc est in tempore
huius vite mortalis in qua est oportunum tempus remis-
sionum. quia post eam erit tempus retributionis. Vel in
tempore oportuno: hoc est in tempore gratie per christū
reuelate. De quo ait apostolus. Quando venit plenitudo
temporis misit deus filiū suum factum sub lege . ut eos
qui sub lege erant redimeret. **S**ed licet in tempore o-
portuno omnis sanctus ore: **V**erūtamen in diluvio a-
quatū multarum ad eum nō approrimabūt. **N**on enim
eripit oratio sanctorum eos qui per obstinatam consuetu-
dinem absorbētur in diluvio aquarū multarū. hoc est in mul-
titudine effluētiū carnaliū deliciarū. sicut voluptuosi: vel
in multiplicitate variarū doctrinarū: sicut philosophi. vel
in varietate diuersorū errorū et sectarum: sicut heretici. vel
in vanitate fataliū superstitionū: sicut sunt astronomi. q
omia fatali necessitatī aut fortune celesti attribuunt. vel
in numerositate ceremonialiū obseruantiarū: sicut iudei.
q̄ atīquis obseruatiis carnaliter intellectis salutē ascribūt
hi inq̄ omēs qui in hīmōi pfūdo diluvio aquarum mul-
tarum ad eū nō approrimabūt. **Q**uoniā heaque diuersē
sunt et amare. et a fote vere & dulcis aque hoc est a christo
qui fons est pure veritatis remote. **Q**uid ergo factur?
cum domine: ut effugiam ab hoc tam periculoso diluvio

6

aqua^{rū} multarū et approximē ad te? Certe scio (te docen-
te) q̄ ppe est dñs omnibus inuocantibus eū: omībus iuo-
cantibus eū in veritate. Ideo inuocabo te nō solū in voce
corporis: sed in veritate, cordis. hoc est in vera deuotione
cordis se humiliantis. et nichil de se presumentis. t̄ nil sue
potentie superbe tribuentis. et dicam. **Q**u es refugium
meū a tribulatione que cīcūdedit me. **T**u solus et nō alí
us es michi refugiū a tribulatione huius seculi: q̄ vndiq̄
circundedit me. **T**u ergo: **G**rultatio mea erue me a cīcū
dantibus me. ostendendo viam qua eripiar a diluicio aq̄
rum multarū. et a periculo circundatiū me malorū. **J**ā
vero dñe qui nō deseris sperātes in te. Jam quia in te spe-
ro et in hac spe gaudeo: a te cōsolatus audio te dicentem
Intellectū tibi dabo et instruā te in via hac q̄ gradieris.
Ne aberres a via dei et ne quis noceat tibi. Firmabo sup-
te oculos meos. vt in via dirigāt oculos tuos. **S**ic igitur
dato michi intellectu ipso q̄ a te instruito t̄ in te firmato
cōuertā me humilis ad superbos et obstinatos. et erudi-
tus ad stolidos et ignaros. et dicā **D**olite fieri sicut equus
et mulus. quibus nō est intellectus. per equū significan-
tur superbī erecta ceruice pctā sua defendētes. per mulū
stolidi: quelibet pctōrū onera sine discretione portātes. hi
ergo si nō corrīgātur sed velint fieri similes brutis anima-
libus quibus non est intellectus: **T**u dñe **I**n chamo t̄ fre-
no marillas eorū constīge: qui nō approximat ad te. **S**i
enīm non conuertantur et approximēt ad te per peniten-
tiā: dignū est vt corrīgan̄t et confrīngantur a te per pe-
nā. Ideo equus freno et mulus chamo arceantur. id est
maiori et minori tribulatione iuxta culpe exigentiā con-
frīngantur. **S**i vero freno et chamo non domentur:
reītat vt duriori flagello castigantur. Ideo sequit̄ **M**ulta
flagella pctōris. et in presenti vita parit̄ t̄ futura. **S**perā
tem autē in domino misericordia cīcūdabit. **N**ec imerito

In tua diuina misericordia sperate et non in sua humana iusticia
confidentem. circundabit. i. circumquamque vallabit dei misericordia. Ne aliqua ex parte sibi iaceat diaboli malitia. Mag-
gna ergo domine. magna exultatio. magna gloria sperantibus
in te. Ideo eis dicit. Letamini in domino et exultate iusti:
et gloriamini omnes recti corde. Qui sunt iusti et recti cor-
de: hi sunt qui non in se sed in domino sperant: nec sive sed diu-
ne voluntati se conformant. Sicut christus docuit dices. Non
sicut ego volo sed sicut tu vis. In capite ostendes quid fu-
turu esse debebat in membris. hi ergo non in se: sed in domino
leuantur. exultant. gloriantur. letantur siquidem tacita sua
uite gaudentes. exultant concitati animi gaudio feru-
tes. gloriantur feruore caritatis extra se in deum transeun-
tes. Utinam domine utinam sic detur michi non in me sed in te
levari. exultare et gloriari. ut sic huiusmodi capiti me confor-
mans: veraciter efficiar membrum christi.

Deuota meditatio super tertio poenitentiali.

Omne iesu christe cui nunquam sine spe venie supplicatur. Cum plura duabus prioribus psalmis de timore ac dolore culpe tibi colloquendo predixerim: et nunc aliqua de spe venie tibi supplicando loqui posuerim: se-
per tamen ad priora relabor. et pene timore ac culpe do-
re perterritus: tibi iterum repetere compellor.

Omne ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua
corripias me. Ego siquidem de peccatis penitens: peccati
concius et inde grauiter afflictus. Ego in malis positus
priora timens et inde lugens multis modis crucior. Sed cru-
ciatus grata auctoritate non minores metus demeritis mecum
pie actum reputans: si per eos liberer a penitentia eternis. Ideoque
supplex oio ut tu domine arguas et corripias me. non in furo-

re vel ira: sed i pietate et misericordia. Ita ut pena mea sit
nō ab ira ad eternā vltionē: sed a mīa ad pīā correctionēz.
Sufficiāt tibi dñe mala que patior in hac pñti vita: ne
in futura infligas peiora. **Q**uoniā sagitte tue infixe sunt
michi. Sagitte tue sunt vindicte tue: scilicet dolores cor-
poris et aie. quia sicut sagitte intendūtur et deinde infigū-
tur: ita vindicte tue intense fuerūt in adam ppter eius in
obdientiā: et inde nobis infixe sunt p originalem culpā et
multiplscē penā. Ipe enī totius huius miserie fuit origo:
nos ppago. Sed ve michi q̄ sagitte tue nō ad modicū tē
pus nec ad vnicū vulnus infixe sunt: s̄z diu i vlsqz ad finē
seculi manēt: et multis modis in corpore et aia vulnerant.
Et sic in sagittis tuis cōfirmasti sup me manū tuā. i. vī-
dictā tuā. **Q**uā pthdolor eo vlsqz cōfirmasti sup me ut
possim dicere. **N**on est sanitas i carne mea a facie ire tue
porto enī mortale corp̄ tot miseriis subditū: quod etiam
cū sanū dicitur non vere sanū sit. qđ leuiter leditur i sepi
grauiter infirmaē. **E**t aut̄ hec multiplex miseria carnis
mee a facie ire tue. i. ab instātia vīdicte in adā originaliter
inchoate. **Q**uid plura: **N**on est pax ossibus meis. hoc est
interioribus vīcib⁹ meis: sed est cōtinua pugna ab infir-
mitate et rebellione carnis. et hoc. A facie peccator⁹ meor⁹
Quia hui⁹ miserie mee causa non solū est originalis cul-
pa: sed simul causa sunt actualia pctā mea. **V**nde merito
sequitur. **Q**uoniāz iiquitates mee supgresse sunt caput
meū. et sicut onus graue grauate sūt sup me. **Q**uia enim
iiquitates mee caput aie mee: id est rectaz ratōem supgresse
sunt. **E**t eleuauerūt caput meum superbū contra te deu;⁹
meū: **I**deo tu domine agrauasti me graui onere penar⁹.
Sed hoc domine non tibi sed michi imputo. **Q**uia
putruerūt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipi-
entie mee. **I**deo enī iiquitates supgresse sunt: grauate
super me. q̄ cicatrices mee. i. plage pctōz meorū pri⁹ per

baptismū sanate putruerūt: cū iam peccato cōsensī. et cor
rupte sunt. dum iā peccatū in actū pduri. Et hoc totuꝝ a
facie insipietie mee. quia sculce gratiā baptismalē perdidī
nec eius viribus sapiēter vsus fui: et ideo **A** iser factus
sum. Non vna solū. sed multipli miseria affictus + cru
ciatus sum. adeo deiectus ad terrena: vt me erigere non
valeā ad supna. Et nū tu dñe me erexeris: i hac miseria
et curuitate mansurus sum. et hoc usq; in finē. i. usq; ad
mortē. Et tota die p̄tristatus ingrediebar. hoc ē tota vita
in hac manēs tristitia: huius vite viā gradiens ambula
bam. nō inueniēs sabbatum. i. mētis tequie quā optabā.
Nec mirū. Om̄i lñmbi mei impleti sunt illusionibus: et
non est sanitas in carne mea. heu me miserū nō īmerito
cōtristatus sum. quoniā nō solum nō est sanitas in carne
mea. non solum tentatus sum ab infirmitatibꝫ et rebelli
onibus carnis: Sed etiā lumbi mei. i. carnalitas et sensu
alitas mea vexatur illusionibus diabolis. nec solum pec
co carnis infirmitate: sed diaboli fatigatione. Quid plu
ra: non solum lumbi carnis mee: Sed etiā vites anime
mee replētur illusionibus. Illusiones enī anime infinite
sunt. q̄ aliquādo vix orare sinūt. Et ita non est in toto ho
mīne vnde plena sit leticia. plenūz cordis sabbatiū. plena
tequies: donec anima illusionibꝫ exuatur: et corpus sani
tate īmortalitatis induat. prop̄tea clamabat apostolus:
Infelix ego hō. quis me liberabit de corpe mortis huius?
Et ideo nō īmerito **A** fflictus sum: corpe simul et aia p̄fa
tis vexat? miseriis. Et inde. humiliatus sū nimis. Quippe
Quia prius supbus erā nimis. Et p̄terea. Rugiebā a ge
mitu cordis mei. Gemitus corde: et rugitus voce fieri so
let. Ego vero nō voce: sed gemitu rugiebā. i. cum magno
desiderio aīe p̄solutionē querebā. non in verba oris: sed in
gemitū cordis prorsus. Est enim gemitus carnis et ge
mitus mētis. Om̄is gemitus q̄ de exterioribus est: carnis

est. **Q**ui vero pro sabbato. id est spūali requie (quam caro
non obtinet) cordis est. **E**t quia hūc gemitū non homo
nouit sed deus: ideo. **D**ñe ante te omne desideriū meū:
et gemitus meus a te non est obsecrōdītus: **S**ed merito ex
auditus quia pīus est et nō pro terrenis: sed p̄ celestibus
Sit ergo dñe desideriū meū ante te. id est tibi gratum
et acceptabile. Audi et exaudi desideriū meū cum gemitū
meo. Accelerā domīne es exaudi cito. quia. **C**or meum
cōturbatū est. Et paurore ac terrore concussū. et hoc ideo:
quia dereliquit me virtus mea. scz virtus illa quā habui
ante peccatū. **S**i enim hec mansisset nichil terret. **S**ed
cur hec dereliquit: quia etiam reliquit me lumen oculorū
meorū et ipsum non est mecū. quia tu deus meus qui es
lumen verū quod illūiat omnē hominem venientē in hunc
mundū. **T**u qui es spūale lumen oculorū meorū ī collectu
aliū: non es mecū per gratiā tuā: sed de reliquisti me pro=
pter culpam meam. **S**ed hactenus dñe tibi confessus
sū mala que interius patior. Nūc autē ea plango quibus
exterius crucior. nam **A**mici mei et proximi mei aduer=
sum me appropinquauerūt et steterūt. hi qui michi esse
debuerant ad humanū solaciū: sunt michi ad tumulū pas=
sionū. **E**t qui iuxta me erant tanq̄ amici et proximi: alō
ge steterūt tanq̄ hostes et aduersarii. **E**t merito recesserūt
a me: quia peccando recessi a te. Merito perdidī hu=
manā amicīam: quia perdidī diuinā gratiā. Nec solū
crucior a persecutione hominum: sed a tentatione demo=
nū. **N**ā vim faciebat qui querebat aīam meā. Demones
enim qui aīam meā querūt ad eternā dānationē: vim mi=
chi factūt per malignā tentationē et non solum per seip=
sos sed per ministros suos. de quibus dicit. **E**t qui inqui=
tebat mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die
meditabant. hi qui amici et proximi esse debuerant: inq=
tebant mala michi: meditādo cōtra me dolosa: et loquēdo

vana. id est falsa et deceptoria verba. Tales autem dolosi
et mendosi ministerium exercent diaboli qui pater est men-
daci. Ecce ergo quibus malis crucior et tamquam ma-
iora his me meruisse fateor. Ideo iniurias et obprobria
sine murmuratione patior. Et hoc est quod sequitur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non
aperiens os suum nichil ad obprobria respodebam. Et fac-
tus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo
redargutiones. Quia arguentes me non redarguebam sed
redargutiones patienter terebam. Sed quare hec om-
nia tam patienter sustinui. Omnes in te domine sperauimus. Ideo
propter te patienter sustinui mala. quoniam non in me: sed in te
sperauimus bona. et quia per patientiam pene sperauimus veniam
culpe: ideo. Tu exaudies me domine deus meus. Dando libe-
raliter veniam: et consequenter gratiam et gloriam. O magna pa-
tientie virtus: cui datur veniam peccatorum: et per veniam gra-
tia meritorum. et per gratiam gloriam premiorum. O salutaris me-
dicina per quam in leticiam mutatur tristia et aduersa.

Ad hoc autem dominum ideo exaudies me non de te desperando
diffidentem: sed in te sperando confidentem. Quia dixi nequa-
do supergaudeant michi inimici mei. Quia non ex super-
ba presumptio: sed ex pia spei deuotione dixi: quia tu deus
meus exaudies me. Et hoc dixi ne inimici mei detracto-
res mei supergaudeant michi: si videant me in te sperantes
non perficere sed deficere. Merito enim cauet iusti ne de lapsu
eorum exultent inimici. Ideo sequitur. Et dum commouen-
tur pedes mei: id est dum affectiones mee labuntur in pec-
catum ex humana infirmitate: irritet impium. Et super me
magna locuti sunt Irridendo michi. et super me magna scan-
dala obprobriaque loquendo. ubi potius si essent pii: mee de-
berent copati infirmitati: eamque excusando humane miser-
tie humanitus misereri. Sed adhuc dominus etiam exaudies
me. Quoniam ego in flagella patulus sum. Sciens enim quia

filium quem amas. et si quandoque non suauiter: tamē semper salubriter flagellas. Ideo flagella tua patus sum patienter suscipere. Non contra ea murmurando: sed me ipsum accusando. Quia dolor meus in conspectu meo semper. Dolor de peccato meo semper est in conspectu meo. semper de peccato meo doleo: dum peccatum meum contra me ipsum esse conspicio. Et hoc est quod sequitur. **Q**uoniam iniquitatem meam annunciarō: ipsam coram te contra me accusando. Et cogitabo pro peccato meo: ipse in me cogitatione sollicita corrīgendo: et a te tuaque miseratione solita medicinalem curā humiliter postulando. Sed dum medicinam tuam peto. **O** pie medice. Ecce quid ad curā meam per te fieri permittitur. Ecce enim quid sequitur. Inimici autem mei vivunt et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Salutatis: sed non suavis medicina. Mirabilis: sed medicinalis cura. per tuam namque permissionem ad meam fit probationē. fit inquit medicinaliter et salubriter quod inimici mei sperare vivunt in hoc mundo ubi in aduersitate labore et gemitus rugio. Et quod grauius est confirmati sunt super me in persecutiōe. et quod grauissimum est qui oderunt me inique: mala reddentes pro bonis. non pauci: sed multiplicati sunt et quotidianie plures fient. **D**e quibus subditur. Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem. ipsi vero econtra sectantur iniquitatem. Sed quia hec mala essent intolerabilia nisi te iuuante pioque medicamine tuo confortante michi fierent salubria ad curanda peccata. Ideo **N**e dereliquas me domine deus meus: sed ut promisi. quoniam in te speravi libera me: quoniam cognoui nomen tuum. protege me: quia clamaui ad te. exaudi me et mecum sis in tribulatione. et iuste me et glorifica me. Et si forte ad tempus me aliquando relinquere videaris: tamen ne discesseris a me penitus relinquendo me. Sed potius

Incende in adiutoriū meū domine de^o salutis mee. Ad iuuā me p̄tra hostes in pugna. quia sine te (qui es deus sautis mee) non potest esse in me salutaris victoria.

Meditatio deuota sup̄ p̄o. quarto penitentiali .

Dñe iesu xp̄e cui propriū c̄st misereri semp: et parcer. Ego miser ad te misericordē accedo: et peccatorum cathena constrictus: tue miseratō ne pietatis absolui desidero. Ego multaz iniquitatum imundicia maculatus ad te fontem mūdicie confugio : et imūdiciam meam per tuām mīam emundari supplico: discens.

Diserere miel deus secundū magnā misericordiā tuā. peto dñe magnā misericordiā tuā: quia sētio magnam miseriā meā. peto magnam medicinam tuam contra magnā plagam meā. peto multitudinē miseratiōnis tue contra multitudinē iniquitatis mee. Ideo sequitur. Et secundū multitudinē miserationū tuaz. Ab initio seculi exhibitaz que superāt multitudinē quanlibet peccatorum. Dele iniquitatē meā. vt nullum in me remaneat peccati vestigiu. Et hoc est quod subditur. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo mūda me. peto dñe non solum peccatū deleri: sed amplius lauari et lauando pure mundari. vt non solū culpam operis: sed etiam reatum voluntatis abstergas. Et hoc peto non propter aliquā iusticiam que sit in me: sed propter magnā misericordiam que est in te: et multā miserationē que est a te. In te enim est mīa naturaliter in affectu et a te miseratio multipliciter ī effectu. Ut ergo misericorditer ignoscas: non iusticie mee meritū allego: sed malicie mee peccatum agnosco. Et hoc est quod dicitur. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco. Non ergo peto vt propter misericordiam tuam deseras iusticiā tuam. Scio iustū esse vt pecca-

tum meum punitatur. sed ipsum punio ut tu nō punias
 ipsum agnosco ut tu ignoscas. Et peccatum meum con-
 tra me est semper. quia peccatum meū nō pono retro meip-
 sum negligendo vel dissimulando: sed ipm semp oppono
 contra me ipm cognoscēdo et accusando. Ideo dico ibi
 soli peccavi et et malū coram te feci. Quid est tibi soli pec-
 caui? Nonne peccavi. non solum tibi sed proximo. nonne
 peccatum feci non solum contra te deum meū: sed etiā ptra
 proximū meum. sicut et dāvid qui hoc dicebat. non solum
 in te: sed in Bersabee per adulteriu; et in briam p homi-
 cidiū peccauerat. Sed hoc ide o dicitur. qua tu solus es
 qui das legis preceptum: per cuius prevaricationem pec-
 catur. Ut iustificeris in sermonibus tuis: hoc est. quia a-
 deo iustus et verax es in verbis tuis que precipis ut iusti-
 ficeris. id est iustus et verax inueniaris. Et vincas cum
 iudicaris. id est superes eos in iusticia: qui te ex superbia
 iudicant: pta precepta tua murmurando: et te in eis qua-
 si rigorosum et iniustum accusando. Non sic ego: sed ad-
 te solum tanq ad iustum iudicem confugio: qui non ha-
 bes in te quod iudicetur. non habes quod reprehendatur:
 sed solus existis qui omnes iudices ita vincis. ut in tui cō-
 paratione nullus iustus aut verax reputetur: dicente pro-
 pheta. Omnis homo mendax. Tu ergo solus deus ve-
 rax. Tu ergo domine qui in tua veritate dixisti. Quacun-
 q hora peccator ingemuerit: omnium iniquitatum eius
 non recordabor. Tu veraciter imple quod pmisi: ut iu-
 stificeris in sermonibus tuis. et cōvincas eos a quibz tan-
 q imisericos iudicaris. Tu ergo miserere. Tu misericōdō
 iniquitatem mea n̄ dele. Tu eam delendo laua et mun-
 da me. quoniam de peccatis meis veniā possulans inge-
 misco dicens. Ecce enī i. iniquitatibus cōceptus sum: et
 in peccatis concepit me mater mea. O magna miseria q
 simul tecum ora est ab origine mea. Ideo merito īgemi-

scens peto ut cures et sanas hanc magnaz miseriā meam
per magnā misericordiā tuam. Nec hoc ita dixerim: ut li-
citas nuptias p̄demnē: sed quia in omnibus trahitur ini-
quitas ab adam. Nam hoc opus castum ppter bonuz pro-
lis excusatum in coniuge non habet culpam sed origo pec-
cati in prole secum trahit debitā penā. Ideo autem do-
mine non solum actualē culpam meā: sed etiam origina-
lem a parentibus traductā tibi humiliter cōfiteor. Quia.
Scce enim veritatē dilexisti. Non enī in te retundo culpe
mee iniquitez: sed me accusando fateor veritatē: quā tu
qui veritas es diligis. Ideo eam veie cōfidentibus pecca-
ta dimittis. propereat. **I**ncerta et occulta sapientie tue
manifestasti michi. michi inq̄ veritatē cōfidenti. Secreta
tibi certa et nota diuine sapientie: sed incerta michi et occul-
ta humane insipientie manifestasti. **Q**uomō dicunt enim
homines sub quadā incertitudine (sicut dicebāt niniuite)
Quis scit si pueratur & ignoscat deus? Non ergo hoc no-
ui: sicut nec homines ceteri. Non hoc noui p̄ humanaz sci-
entiā: sed hoc certitudinaliter recuelesti et manifestasti mi-
chi per diuinā scripturā: te dicente per prophetā. **Q**uacun-
q̄ hora ingemuerit peccator: iniquitatum eius non recon-
dabor. **I**n hac ergo promissione tua securus et certus di-
cere audeo. **A**sperges me domine psopo et mūdabor. No-
ui domine te docente q̄ psopus herba est parua quantita-
te: sed magna virtute. herba humiliis: sed medicinalis. cu-
ius radix petre herere dicitur. cuius virtus pulmonē put-
gat dum inflatur: in qua penitentie humilitas cōgrue de-
signatur. que sepe parua putatur in p̄spectu hominū: sed
sem̄ magna est ante conspectū tuū. **E**t dum illa adheret:
de qua dicit aplūs. petra autē erat christus: dum caritati
xpi radix eius affixa est: adeo medicinalis efficitur virtus
eius: ut per eam pulmonis inflatio. i. superbie p̄sumptio
et oīs q̄ ex ea oriū culpe īquinatio expurgeat. **A**spges ergo

me: hac humilitate. et mundabor: ab iniqüitate. Lauabis
 me. per humilez penitentiā. Et super niuem dealbabor: per
 salutarem gratiā: per quam peccatorū dealbatio fit. sicut
 scriptū est. **S**i fuerint peccata nostra sicut vermicul⁹: ve-
 lut nix dealbabuntur. **I**n hoc ergo secreto sapientie tue
 prius michi incerto et occulto qđ iam manifestasti michi.
Auditui meo dabis gaudiū et leticiam. Et merito dū au-
 diō promissionē tuaz de remissione peccator⁹. Auditui co-
 dīs mei dabis gaudiū. et leticiaz de retributione premio⁹.
Et exultabunt ossa humiliata. hoc est interiores vires mee
 que per culpam maculate prius perturbate sunt. Nam p pe-
 nitentiaz psopo humilitatis mundate. lauate: et dealbate
 merito exultabunt. **S**ed licet dederis gaudium: leticiaz
 et exultationē ppter spem venie: non cū deerit michi salu-
 taris quedam tristitia et spiritualis cōtristacio: propter ti-
 morem pene et dolorem culpe. Ideo⁹ ad te clamare non
 cessabo. **A**uerte faciē tuaz a peccatis meis. **Q**uia peccata
 mea nō pono retro me: sed oppono ptra me. Nec ea negli-
 gendo aut dissimulādo habeo retro dorsum meū: sed ante
 faciem meā. ppter a non a me: sed a pctis meis auerte fa-
 ciem tuā qslī ea non agnoscēdo: sed eis ignoscēdo. et ita nō
 solum hoc vel illud pctm: sed generaliter omēs iniqtates
 meas dele. **Q**uibus deletis **C**or mundū crea in me deus
Non peto vt ego homo cor mundū faciam a me: sed vt tu
 deus cor mundū crees in me. qz non est hoc opus hois crea-
 tū sed creatoris dei. **E**t quia ante pctm innocēs fui. i p pec-
 catuz a rectitudine declinaui. ideo **S**p̄m rectū inoua in vi-
 scribus meis. i. renoua spiritū meū faciēdo eū rectū. quē a
 te recedendo et ad terrena puerendo feci obliquū. Nec cor
 dis mundiciā aut spūs rectitudinē peto michi fieri soluz
 in mente: sed etiā in carne. et hoc ē in visceribus meis. s. in
 lūbis vel renib⁹ in qbz sedea ē voluptatis. **V**n ad b: m̄ Job
 de diabolo dicit: q virtus ei⁹ est i lūbis i umbilico ventris

In vtrisq; ergo: anima . s. et corpore remedium peto cura-
tionis. Ideo te proicias me a facie tua. a peccatis meis.
faciez tuā auerte sed a facie tua ne picias me. A peccatis
faciem tuaz auertis per remissionē : sed peccatores a facie
tua proscis per reprobationem. remissionē postulo: sed re-
probationē pertimesco. Propterea supplex oro. Spiritu
sanctū tuū ne auferas a me. Jam enī quodāmodo spiritū
sanctūm tuū hoc est spiritus sancti donū habere confido.
quia peccatū confitendo peniteo. Nam vera peccati con-
fessio non est in hoie ex seipso: sed ex dei dono. Non ergo a
me auferas hunc spiritū: sed per eū. Redde michi leticiam
salutaris tui. Redde leticiā quam peccando amisi. leticiaz
in q̄ salutaris tui scilicet salutaris gratie spiritus sancti. p
quam non solū est culpe remissio: sed glorie retributio. hāc
ergo non solum velis non auferre: sed reddere et confir-
mare. Et sic spiritu principalī pfirma me. per hoc autem
q̄ ppheta tibi spiritū noiauit. s. spiritum rectū sp̄m sanc-
tum et spiritū principale: dicunt quidā q̄ in eo trinitatem
notare voluerit. Et spiritū rectum filiū dicit. sp̄m sanctū
suo hoie intelligūt. per spiritū principale patrem accipiūt
hoc vero et quicquid aliud ad fidei et morū edificationem
dicitur sine contradictione dici permittitur. Unde etiā non
inconuenienter per hanc trinam spiritus nominationem
tripharīa spiritus sancti gratiā intelligere possumus: vt
per spiritū rectum accipiamus gratiā que in septem vir-
tutibus tribz theologicis et quatuor cardinalibus pferit
quibus aia dirigitur ad operandum recte. p sp̄m sanctū gra-
tiā que in eius septem donis tribuitur: quib⁹ anima iu-
uatur ad operandum faciliter et expedite. per spiritū prin-
cipalen. : gratiā que in septē beatitudinib⁹ donatur: qui
bus eleuatur et quodāmodo confirmatur ad operādum
perfecte. hac igitur muleifaria spirituali gratia rectifica-
ri sanctificari et confirmari merito desidero. Et si hec sp̄

ritus tui beneficia recepero: tibi ingratus non ero. Sed
Docebo iniquos vias tuas. Qui prius fuerā peccator: si
 am predictor: quia docebo verbo vel exemplo vias tuas
 que sunt mīa et veritas. et sic impiū ad te querentur: per
 me salubriter edocti: de mīa tua qua michi per veniā p̄ci-
 tur. Et de veritate. id est iustitia tua qua peccatū meum p̄
 penitentiam punitur. **S**ed ut sic iniquos docere et im-
 pios conuertere valeam. **L**ibera me de sanguinib⁹. id est
 de peccatis carnis et sanguinis et que de eorum corruptio-
 ne procedunt. libera me inq⁹. **O** deus: qui es deus salutis
 me⁹. que longe est a carnis et sanguinis corruptione. **C**ar-
 o et sanguis regnum dei non possidebūt. id est peccata
 que ab eis proueniūt. Alioquin nisi ab eis prius me libera-
 ueris michi peccatori ipsoverando dices. Quare tu enar-
 ras iusticias meas. **S**ed si liberatus fuero securus ero
 ab hoc improperio. **E**t exultabit lingua mea et exultan-
 do narrabit iusticiam tuam. **E**t tunc **O**mne labia mea
 aperies. prius per peccata clausa. et os meū. Non solum
 cordis sed corporis. Annunciabit laudem tuam. videlicet
 q⁹ me creasti. q⁹ me creatum et genitū per baptismū rege-
 nerasti. q⁹ me regeneratum et in peccatis sepe relapsum
 non reliquisti: sed penitentem ad te reuocasti et reuocatu⁹
 mundasti. **P**ro quibus beneficiis non vīs tibi offerri
 sacrificia pecudum: sed hostias laudum. **Q**uoniam
 si voluisses sacrificium dedillem: sicut fiebat in veteri le-
 ge. **S**ed iam in noua lege gratie. **H**ocq⁹ holocaustis non
 delectaberis. **Q**uoniam illa solum erant vmbra et figu-
 ra legis noue. **I**deoq⁹ cessauerunt adueniente veritate.
 quod in spiritu prophetie sanctus David preuid̄rat: qui
 hoc dicebat. **Q**uid ergo tibi offerendum? Terte non sacri-
 ficium pecoris: sed pectoris sc̄i spiritus contribulati et con-
 criti ac humiliati cordis. **Q**uia. **S**acrificium deo sp̄ti-
 tus contribulatus: cor concitum et humiliatum deus non

despicias. Cor contritū penitēdo: non obſinatū peccando
et humiliatum confitēdo: non elatū excusando. Tu deus
qui i cordis secreta conspicis nunq̄ despicias: sed vtiq; in eo
tanq; in ſpirituali ſacrificio delectaris. Sed quia hoc ac-
ceptabile deo ſacrificium nō in moysi ſynagogā: ſed in chri-
ſti ecclēſia eſt maxime offerendum. Ideo de ea intelligendū
eſt quod ſequitur. Benigne fac dōmine in bona voluntate
tua ſpon. Hoc eſt affectum bone voluntatis. id eſt miſe-
ricordie tue oſtēde p effectū pie benignitatis. i. miſeratois
tue hoc in q; fac ſpon. i. militanti ecclēſie per ſpon ſpiritua-
liter intellecte. vt ex eius viuis lapidibus. c. christi fidelib;
Edificantur muri ih̄l'm: non terrene ſed celeſtis. i. ecclēſie
triūphantis. Orat ergo cor contritum et humile non ſo-
lum p ſua ſed pro totius ecclēſie ſalute: vt om̄es eius fide-
les finaliter edificant: et ſiat muri i ipa hie i uſalē celeſti fir-
miter permansuri. Cum autem hoc factū fuerit quod
non nunc in preſentī ſeculo: ſed in futuro erit. Tunc acce-
ptabis ſacrificium iuſticie. Tunc poſt plenitatis ſeculi plu-
matōem: poſt finalis iudicii conſuſionē acceptabis ſacrifi-
ciū. non quidē imperfecte iuſticie: ſc; penitentie que nūc
eſt contriti et humiliati cordis: ſed perfecte iuſticie in gloria
conſummate. c. ſacrificiū laudis que tūc euit cordis non qui-
dem lugentis et gementis: ſed letantis et exultat̄is. Tūc
acceptabis oblationes et holocausta. Non carnales ſed
ſpirituales. id eſt ſpiritus et animas sanctorum tecum in
gloria aſſumptiorū. qui erunt holocausta diuino igne: hoc
eſt caritatis feruore ſuccensa. Tunc imponent ſuper al-
tare tuum vitulos. tunc imponēt angeli sanctos reliqui-
as sancti et ſpiritus beati offerent tibi ſeipſos ſuper alta-
re tuū ſcilicet christum in quo tar q; principali fundamen-
to ſuperedificatur omne sanctorum meritum. Cui redditur
eternum premium et in cuius paſſionis virtute ſuperim-
ponitur omne ſacrificiū tibi acceptabile. Super hoc alta-

re imponeat et offerent vitulos non boves antiquos sub iugo peccati mugientes: sed vitulos nouellos scilicet novuos sanctorum populos sub innocentia noue etatis. ab omni deustatis seruitute liberos sumaqz libertate gaudentes. Tu ergo dñe. Tu da michi ab hac spirituali syon ab hac etiam militante in qua tanquam in via peregrinamur ad illam celestem hierusalem ad illam ecclesiam triumphantem: ad quam tanqz ad patriam perducimur cum sanctis suis finaliter puenire. Da inter muros ciuitatis huius firmiter permanere. Da michi inter ciues eius feliciter videre. videndo amare. amando gaudere. Et ita me ipsum acceptum tibi sacrificium et olocaustum offerre.

De uota meditatio super. v po. penitentiali.
ne ieu chiste qui es vetue rex glorie rectorqz sancte illius hierl'm ciuitatis superne. cum ea que de te et gliosa tua ciuitate dicta sunt audio: nimur ad eam tecum peruenire desidero. Ideo posqz multa in precedentibus psalmis dissecus de timore pene. de dolore culpe. de spe venie. de amore spiritualis misericordie: restat vt aliquid dicturus sim de desiderio tue glorie ciuitatis hierusalem: id est celestis patrie. Non enim habemus (vt ait apostolus) ciuitatem manentem: sed illam futuram inquirimus: et ad eam ingredi festinare debemus. Hanc itaqz desiderans ad eamqz festinans suspirando clamare. et clamando suspirare compellor: dicens.

Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te deniat. Congruit michi dñe huius psalmi titulus Intitulatur namqz oratio paupis cum anxiaretur et in conspectu domini effuderit precem suam. Ego namqz pauper et iops in via presentis miserie: ut fiam diuies in patria celestis glorie. feruentibus studiis deliderio anxior. Et propterea anxioro et prece mea in conspectu tuo humiliter effundo. Ideo

exaudi domine orationē mīcā et clamorē meum. Jam enī
pp̄ter animi magnā anxietatē oratio creuit in clamorem
Orans enī clamo. heu me quia incolatus meus p̄ longa-
tus est. heu me. quia nimis afflictus sum in via et nimis
elongatus a patria. Et ideo **N**on auertas faciem tuam
a me: in quacūq; die tribulor; inclina ad me aurem tuam.
Et insuper. **I**n quacunq; die inuocauero te: velociter ex-
audi me. **Q**uia dñe coram te oro. quia ad te clamo: ideo da
michi faciem tuam. da michi aurem tuam. da faciem nō
iratam. sed placatam per clementiam. da aurem non cō-
tra me indignatam: sed ad me inclinatam per misericor-
diam. **D**abis vtiq; domine. et omnino libenter ac liberali-
ter dabis: nisi obstat michi nubes peccatorū. q̄ obstat orō
nibus iniquorū. **H**unde per psaiam dicitur. **O**pposuisti nu-
bem ne transeat oratio. **T**u ergo rumpe nubem. effunde
p̄tra eā vulnus tui lumen. et ita nō auertas faciem tuam
ne declines aurem tuam a me vel orationibus et clamori-
bus meis: sed a peccatis et iniquitatibus meis. **E**t quia
vehementer clamo et inuoco te: Ideo velociter exaudi me
Quia nō iam terrena quasi terrenus: sed celestia quasi ce-
lestis desidero. **C**ui desiderio promittis: adhuc te loquēte
dicam. **E**cce assumi. **N**eclammerito tam instanter peto
velociter exaudiri. **Q**uia defecerunt sicut fumus dies
mei. **Q**uia sicut fumus vento cito dispergitur: ita dies vi-
te mee. velociter deficiunt. et velut umbra fugiūt. **E**t ossa
mea sicut cremum aruerūt. **N**on solum vires corporis de-
ficiunt: sed etiam vires anime que dicunt̄ ossa mea. quia
in eis principaliter p̄sistit interior fortitudo mea. sicut cre-
miū arescentes p̄tracte sunt. vel sicut in frīxorio confrixe-
sunt. fortitudo quippe animi a recordatione peccati et ti-
more iudicij: quasi frīxa p̄trahit. Ja enī frigid homo: dū se
timet arsurū in inferno. **E**cce ergo dñe. ecce paupertatem
meā p̄ q̄ anxious. ecce tribulatōnē quā patior. ecce qualiter

Percussus sum ut fensu. quia omnis caro fenu. et sicut fe-
 num viret: sed percussum facile sentit iniuriam. Sic caro iu-
 uentute virens: senectute vel infirmitate percussa et mor-
 te succisa: arescens deficit. Nec solus percussus sum in carne:
 sed in corde. Et aruit cor meum: sterilitate peccati. Sed unde
 hoc michi? Quia oblitus sum comedere panem meum.
 id est custodire dei preceptum quod est spirituale nutrimentum meum: De quo dicitur. Non ex solo pane vivit homo
 sed ex omni verbo quod predicit ex ore dei. heu me miserum
 quia hunc panem verum qui ex celo et ex ore tuo descendit co-
 medere oblitus sum. Quare oblitus: quia nimis ad terrena
 intentus neglexi celestia. Et ideo. **A** voce gemitus mei
 adhesit os meum carni mee. Quia enim celestium oblitus
 et terrenorum memor non pro spiritualibus sed pro tempo-
 ralibus gemebam. Et ea nimis desiderans non solus cor
 de gemebam sed voce: propterea a voce gemitus mei: et de-
 siderii iordinati: adhesit os meum carni mee. id est vox gemi-
 tus oris mei adhesit carnali mee affectioni. vel os princi-
 pale inter ossa mea. i. principalis fortitudo virtutum anime
 mee adhesit carni mee. hoc est: ratio sensualitatis consensit
Quam vero de me aliter (te propiciante) fieri cupio. Ja-
 non pro terrenis: sed pro eternis gemere concupisco. ut di-
 cere valeam cum propheta. Venit consolari anima mea. In terre-
 nis memor fui dei. et delectatus sum in eternis. Utinam
 ergo non oblitus: sed memor tui. utinam non oblitus: sed me-
 mor eternorum honorum tuorum. cum eodem propheta dicam.
 Annos eternos in mente habui. Sed quomodo possunt hec
 fieri: sicut te iuuare. si propter tui tuerumque eternorum
 honorum contemplationem huius seculi seculariumque et secula-
 riter viventi hominum conuersatione fugiam. ut eligam
 abiectus esse in domo dei mei: magis quam habitare in taber-
 naculis peccatorum. ut similis fiam cum sancto tuo da-
 uid: qui ait. Similis factus sum pellicano solitudinis; fa-

ctus sum sicut nictorax in domicilio. Et iterum. **I**gila
ui et factus sum sicut passer solitarius in tecto. **O** ma-
gnum brevibus in verbis mysterium. **T**res aues et tria
hic loca distinguuntur. **T**res aues. pellicanus. nictorax: et
passer. **T**ria loca. solitudo. domicilium: et tectum. **E**t dici-
tur pellicanus in solitudine. nictorax in domicilio: et
passer in tecto. **P**ellicano enim aui soliuage et que in soli-
tudine habitat comparantur heremicoles. **N**ictoraci ve-
ro que habitat in domicilio assimilantur illi qui a publico
loco remoti: non in heremo vagi sed uno in loco uniti vi-
uunt dicentes. **E**cce quod unum et quod iocundum est habitare fra-
tres in unum. **P**asser autem solitarius et unicus in tecto
ille est qui hominum societate non egens sed soli deo uni-
tus viuens et alta virtutum tecta fugiens ubi a laqueis
victorum tutus est. **D**icit. **V**nam petui a domino hanc re-
quiram: ut inhabitem in domo domini. **N**ec solum in do-
mo: sed in altiori domus loco scilicet in tecto. immo in ip-
so domino deo. **I**pse est ergo qui habitat in adiutorio altissi-
misi: et in protectione dei celi comorabitur. **I**pse est qui non
solum pro se sed pro aliis vigilat. et pro omnibus vigilans
orat. ut a mudi carnis et diaboli laqueis adiuuante protege-
te quod deo liberentur. **O** utinam his auibus similis siam. et ut te
cum sim a seculi solitudine fugies: in solitudine manea-
ne in tabernaculis peccatorum manus cum peruersis peruer-
sus efficiat. **N**am tota die exprobauerunt michi inimici
peruersi enim qui sunt inimici mei et ideo inimici. quia
peruersi continue exprobant michi fame mee detrahendo
Et qui laudabant me non corde: sed ore michi ficte publi-
ce adulando. **A**dversum me iurabant. false et preditorie
conspirando. **S**ed quare hoc **Q** uia cinerem tanquam
panem manducabam: et potum meum cum fletu miscebam.
Per cinerem et fletum significatur status penitentiū: quibus

peruersi sepe irrident: cū eos ante laudaret. dum cum eis
seculo fruetur: et peruerse diueret. Cinerem autem
tanquā panem māducare nil aliud est q̄ peccatorum reli
quias penitendo consumere. potum vero fletu miscere:
est temporalem iocūditatem cum lacrimis spiritualis pe
nitētie iūgere. Vel potus iste intelligi potest desiderium
celestis patrie qui cum fletu miscetur. dum penitens p̄o
illius dilatione nō sine lacrimarum effusione tristatur.

Sed unde michi est fletus iste? Certe **A**ffacie ire indi
gnationis tue: id est ab iniūtia vīdīcte tue in adam incho
ate. Cum qua non ego solus: sed om̄es qui naturam tra
himus de propagine iniustatis et de massa peccati natí
sums. Propter quod dicit nos apostolus. natura: filios
sire. Ex huīus ergo ire indignatione procedit. **Q**uia ele
uans allisisti me. Tu qui me altius eleuasti creando ad
p̄maginem tuam in quo me omnia animalia superare fe
cisti. Tu me grauius allisisti: permittendo cadere in gra
uem actualis peccati culpam que trahit ad grauissimam
ignis eterni miseriam. quam solus homo et nullū aliud
aīal timet. quia solus ipse super oīa eleuatus aīalia: bea
te vite et ētēneq; glorie particeps est. **H**eu michi domine
q̄ allisisti me. **Q**uia dies mei sicut vmbra declinauerunt
et ego sicut fenum arui. heu michi. quia dies vite mee si
cūt vmbra obscurī et vanī: quasi īutiles transeunt: et de
clinando deficiunt. **E**t merito quia a te vero dīe declina
ui similes michi facti sunt declinantes dies mei. Et ego
sicut fenum arui. sterilitate culpe propter defectum co
rīs gratie. **S**ed quia allisus cecidi iam de te confisus:
per te cupio subleuari. Jam terreaus ego et temporalis:
ac temporaliter declinando petrasiens ad te confugio q̄
eternus es et immutabilis ac immutabiliter durando p
manens. **Q**uia ergo **Q**uia autem domine īeternum per
manes: ideo tu ētnus: me tēpralē i velut vmbra trāseūtē

ad tuam eternitatē cleuādo soluas et liberes. Et memori
ale tuum in generatione et generationem. Quia memo-
ria tua qua nostri memor es in mia tua est omni tēpore p-
mansura. nec vñq̄ deficiet illa pmissio tua. Tū iratus fue-
ris mie recordaberis. Et ideo **E**u exurgens misereberis
sion. Spon enī speculatio interpretat̄. per quā militās ec-
clesia vel fidelis aīa intelligi ut. que nunc deū per speculū
et in enigmate speculari iuitur. Ad hanc ergo te queren-
tem et ad te cōsurgere cupientem tu exurgens et quasi ei
clemēter occurrens: misereberis eius. te sibi misericordem
adiutorem i subleuatore exhibēs. Misereberis inq̄. Quia
tempus miserendi eius: quia venit tempus. De quo di-
cit apl̄us. Tū venit plenitudo tēporis. Et iterū. Ecce nūc
tempus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Et vere mis-
reberis sion. **Q**uoniam placuerūt seruis tuis lapides eius.
Lapides sion sunt fideles militatis ecclesie firmi et stabili-
les in christiana fide. et nichilominus spe solidi et plisten-
tes in caritate. hi nimirū placuerūt seruis tuis. hoc est sā-
ctis ecclie triumphantis. qui tibi in tua ciuitate celesti hie-
rusalem summa cum libertate seruiunt. Quia illa que-
sursum est hierusalem mater nostra hoc est triumphans
ecclesia mater militantis ecclesie ap̄lo teste: oīno libera est
quia ibi deo seruire regnare est. hi ergo sancti tibi i regno
tuo seruientes et ideo liberi tecum regnātes. Terre eius
miserebūtur. Et merito miserebūtur terre sion. i. terrene
miserie militantis ecclesie. Nec solū ei misericordes erunt
sed etiā vt tu miserearis eis orabunt. **C**ur ita? Quia can-
dem miseriā aliquādo passi et experti sunt. **S**ed quid
inde sequit̄? Timēbūt gētes que prius timere nescierūt.
nomen tuū domine. et omnes reges terre gloriā tuā. quia
videbūt maiore esse glorie tue q̄ superbie sue potentiam.
Et hoc ideo **Q**uia editicauit dñs sion: Et eiceliam suā
editicando magnificauit. Et ipsa que prius coram gētib⁹

et regibus visa fuit in contumelia: videbitur in gloria sua.
Et que prius ab eis superbis contumeliose persequebat: postea
 ab eis humilibus gloriose honorabit. hec que olim futu-
 ra esse predixerat propheta: quotidie impleri videt ecclesia.
Sed quare hec omnia: **Q**uia respexit in oratione humiliū. sc. xpī
 fidelium qui in eius fide humiliter orabant: ut hec sue ecclie
 feliciter cueniret. **E**t ideo. nō spreuit precem eorum. qz
 nō singulariter pro se orabant: sed generaliter pro salute
 omniū fidelium. que vtiqz est oratio perfectorū. **Q**uia ve-
 to nō decet vt tot tataqz beneficia a deo ecclie collata ab
 homine quasi ingratō sileant. Ideo **S**cribantur hec in ge-
 neratōe altera. vt scripture commendata firmiter tenean-
 tur. nō solum in antiqua generatione mos apca: sed in ge-
 neratione altera scilicet noua generatione christiana. **E**t
 populus qui creabitur. hoc est populus christianus. quasi
 noua creatione in christo regeneratus: Laudabit dñm.
Et merito laudabit. **Q**uia prosperit de excelso sancto suo:
 dñs de celo in terram aspergit. **S**; ad quid de excelso celo
 prosperit et in imo terre aspergit: Certe **A**t audiret gemi-
 tus compeditoru. hoc est vt audiret gemitus humiliū + pe-
 nitentiū timore dei et disciplina eius. quasi quibusdā com-
 pedibus ligator. de quibus compedibus sapientia dicit.
Audi fili et ne abiicias consiliū meū. et infer pedē tuū in co-
 pedes illius. et erūt tibi compedes eius in protectione forti-
 tudinis. **E**t vt solueret a nobis et vinculis pctorū filios ite-
 remptorū. sc. fideles xpianos spuales filios aplorū et mar-
 tirū. crudeli interemptōe a gentibus et regibus mortifica-
 torū. vt his vinculis solutis: fidelium ecclia dicere posset. **D**i-
 cūpisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis. **A**d
 hoc ergo de celo pspexit et in terrā aspergit: vt humiliū xpia-
 nouū gemitus audiret et vincula solueret. **S**; ad quid?
Et annūcient i sion. hoc est in ecclia militate nomen dñi
 et fidē christi a quo noiant christiani. Et laudem eius in

hierusalem .i. laudanda et glorificanda opera eius que sunt
in celesti hierusalem .ecclesia triumphante. de qua dicitur. Glo-
riosam dicta sunt de te ciuitas dei. Et hec ita annuntiantur:
ut annunciantur proficiantur. In quo? In conueniendo po-
pulos in unum: et reges ut seruiant dominum. hoc est: ut populos
diuersarum gentium et reges dispersorum populum conuenire faci-
ant in unitate fidei Christi: et meorum fidelium. non ut seruiant mun-
do. carni vel diabolo: sed ut seruiant dominum deo suo. de quo dicitur.
Dominum deum tuum adorabis: et illi soli seruies. Sed quid
sequitur? Respondit ei in via virtutis sua. Quis es qui
respondebit ei? Quis hic intendendo loquitur dominum? Quis in su-
perioribus verbis exprimit cui congruat responsio? Su-
pra enim commemoratur copediti et intemperi reges et populi
ponuntur hierusalem. Domus aut singulariter dicitur intendit ei: non ad eos
videtur posse referri quod pluraliter nominatur. Nam sciendum est
quod hic intendit unitas per pluribus. id tota ecclesia quod in Christo una
est per cunctis fidelibus. ipsa quod unum corpus est per omnes mem-
bris eius. Unde in Christo dominus gratias ei agendo: quod eam propicere. ea
audire. ea a vinculis soluere. ea ad sui laudem nois exerci-
tare. ea denique ex variis populis ad unius dei seruicium co-
gregare. Unde ergo ei non voce: sed corde. non lingua: sed vita.
non in via infirmitatis succurso: sed virtutis sua. scilicet in fidei
Christi firmitate. quod fides via est ad patriam: et est virtus huius
vie. que in patria non manebit: sed eius obscuritate euacu-
abit claritas glorie. Unde ergo ecclesia dominus. Et quod dixit: pau-
citatē inquit dierū meorum nūcia michi. Unde ergo orat
quasi dicat. O deus meus nūcia michi paucitatē et breui-
tatem dierū meorum. hoc est. quia dixisti quod ecclia manebit: et
tu cum ea eris usque ad consummationē seculi: fac me cognoscere
et diligenter atendere quod breue et exiguum est hoc tem-
pus durationis meae. in comparatione eternitatis tue.
O deo ergo ut adueniat regnum tuum. Cupio huius seculi fi-
nem: ut cito veniam ad regni cuius beatitudinem. desidero

dserum meorum breuitatem: ut cito transeam ad dieruz
 tuorum eternitatem. **S**t ideo. Ne reuoces me in dimidio
 dierum meorum. **H**oc est ne sinas me reuocari a deside-
 rio eternorum: ut heream cure temporalium. in dimidio
 dierum meorum: scilicet dierum presentius: qui mediū sūt
 preteritorum et futurorum. qui oīno dimidiū sunt et im-
 perfecti: nisi addantur eterni. **E**t merito peto non re-
 uocari ad terrena: qui tendo ad eterna. que ideo sunt au-
 dius appetenda. **Q**uia in generatione et generationem
 anni tui. id est sine fine: sine principio duraturi. Non sunt
 ergo anni tui sicut dies mei. **Q**uia anni tui eterni: et dies
 mei exigui. Anni tui nō transiunt sicut dies mei. sed sem-
 per manent: quia sunt eternitas tua. que nichil aliud est
 q̄ substantia tua: nichil habens mutabile: nil preteritum
 nil futurum. **E**t quia eternitate precedis omnia que fe-
 cisti: Ideo sequitur. **T**nitio tu domine terram fundasti.
 In inicio: scilicet temporis: Tu qui es sine tempore: sine
 initio: sine fine immutabiliter manens in eternitate. Et
 opera manū tuarum sunt celi. **N**ec tamen falsum est
 quod alibi dicitur. Verbo domini celi firmati sunt. **N**am
 quod verbo facis. hoc etiam manu. i. virtute tua oparis.
 Non est enī deus distinctus corpeis mēbris. verbū autem
 dei manus eius est. **T**psi peribūt; tu aut pmanes. Tu enī
 super stabilis dās cūcta moueri: immutabilit pmanes. i. in
 tua eternitate perseverant manes. **S**z ipī celi q̄ in tpe ver-
 bo tuo firmati sunt nō sicut tu firmi erunt: sed iubste ver-
 bo tuo peribūt. **W**nde petrus ait. Terra aut et celi q̄ nunc
 sunt eodē verbo repositi: sūt igni reseruandi. **D**e celis ergo
 tēre p̄ximis. c. de regionibz aeris p̄stat q̄ p̄tū ad eorū qualī-
 tate peribunt: sed de superioribus celis celoz nō est cectuz. si
 tamē manserint: non in se sed in deo manebunt. q̄ solo deī
 verbo perire p̄nt. **E**t oēs. c. tam celi q̄ cetere res mutabiles
 etiam angeli sicut vestimentū veterascēt: hoc est q̄tum in

se est: nisi eos verbo tuo seruare sicut vestis que vetusta
te consumitur deficeret. **Q**uoniam sequitur. **O**t sicut operiorū
mutabīs eos et mutabūtur. **C**elos enim qui corporalia et
cūcta mutabilia operiūt verbo tuo moues. et sicut eos mu-
tas localiter: ita solo verbi tui arbitrio si volueris totali-
ter mutabuntur et in nichil redigentur. **T**u autē idem
ipse es. **T**u qui dixisti ego sum qui sum. Idē ipē es. Et licet
oia sint ex te et per te et in te: non tamē sunt quod ipē es.
qui es mutans: nō mutatus faciens non factus. mouēs
sed imutabiliter manēs. **E**t ideo. Anni tui nō deficiēt. **S**i
in generatione et generatione erūt et inde sinēter manē-
būt quia anni tui eternitas tua sunt. **Q**uod ergo dñe dū
tuam imutabilitatē. dū tuam eternitatē et meā creatura
rūq; oīm mutabile varietatē. variamq; vanitatē plide-
to: nimirū ad te venire. et tecū habitare desidero. nec a desiderio
meo fraudari ait spe mea frustrari: et habitatōe tua
priuari tristis diffido. **Q**uatez quia letus audio quod se-
quitur. **F**iliū seruoz tuorum habitabūt. Jam enī leta mi-
chi confidētia oritur. quia filii seruoz. i. sanctoroz tuoz tecū
habitabunt. c. boni christiani de quoq; numero esse cupio:
qui filii sanctorū sunt. non per carnalem propagationē: sed
per spirituale participationē. **S**icut ecōtra malī filii sunt
spirituum malignoz. sicut scriptum est. vos ex patre dia-
bolo estis. non per generationē: sed per mutationē. vel fi-
lii sunt opera bona: sine quib; nullus habitabit in gloria:
Qui ergo ibi vult habitare non sit a bonis operibus steri-
lis: sed permittat fetus bonoz operuz: quos sequatur. ut
intret in terram viuentiū: sicut Joseph antecessit patrem
suum Jacob in egyptum: dicēs ei et fratribz suis. Ego pre-
ueni parare vobis escas: ita precedat filii tui. i. opera tua
tibi parare epulas refectionis eterne. **Q**uales filios pmi-
seris: tales sequeris. **E**t semen eoz. scilicet bonoz christia-
orum vel meritorioz operum. de quib; scribitur. **Q**ui se

minant in lachrymis. s. hic in via. cum exultatione metet
in celesti patria. hoc inquit semen de quo fructus glorie me-
titur: in seculum dirigetur: hoc est in celum directum et eruc-
tum in eternum: ibi tandem in horreo seruabitur. Da ergo
michi domine. da et fac me ita hoc semine bene opando seminare
ut inde fructus glorie possim metendo suscipere. da et fac
hoc semen ita in me per te sanctificare et ad te dirigere: ut
in te et tua eternitate sine fine habitando valeam permanere

Meditatio deuota sup vi .po. penitentiali.

Omne iesu christe fons et origo totius pietatis et
gratiae. Dum ego sicut cervus ad fontes aquarum
ad te venire desidero: tanto amplius imperfectum meum
recognoscens: de me meaque propria virtute diffido. Ideo per
auxilium meum refugium misericordie mee querens: ad te clama-
mando configio dicens.

O profundis clamaui ad te domine. Non solum de ex-
terioribus labiis oris: sed de profundis et intimis
cordis clamaui ad te. Quid clamaui? Domine exaudi oratio-
nem meam. Deinde aliis verbis idem repeto. Fiant au-
res tue. i. auditus clementie tue: Intendentes in vocem de-
precationis mee. Nec frustra sepe et iterum atque iterum variis
verbis eandem orationis deuotionem explico. quia ad expri-
mendum affectum mee metis non sufficit organum mee vocis.
nec desiderium cordis satis potest de promere lingua carnis.

Neclamando ad te clamo de profundis cordis: qui me esse
sentio non in uno solum profundo: sed in pluribus profundis
fluctibus tam interioris quam exterioris misericordie: quam diu sum in
via huius miserabilis vite. Nam qui sic de profundis clama-
mat: de profundis surgit. nec ipse clamor eius diu in profundis
esse sinit. quia vox huius clamoris omne profundum penetrat et ad
deas aures usque puenit. Contra vero: quidam valde in profundi-

do malorum sunt: qui nec ad te clamant cum se viderint
quotidianis peccatis et iniquitatibus obruptos i oppressos: sed potius illos irritent qui eos ad te clamare monent
hoc est profundum malorum. De quo scriptura dicit. peccator cum venerit in profundus contemnit. Absit hoc a me
domine: sed ad te clamo de profundis cordis oimq; interiorum vniuersitatis: ut me clementer eripiias de profundis iniqui-
tatum. Quia si iniquitates obseruaueris domine: domine
quis sustinebit? magnus profundus. Abissus multa pro-
funda valde: nimisq; periculosa. Ecce ei vindicq; circumspec-
tis oibus nullum bonum: sed vindicq; malum videt. Carterualisq;
scelus meorum cernens nimium pauesces exclamo domine.
Si iniquitates obseruaueris. i. ad vindictas eternam serua-
ueris. domine quis sustinebit? te iudicem. Non tantum ego so-
lus non sustinebo: sed nec quis aliis. quia nullus est nisi
seductus et veritate vacuus: qui se non cognoscat peccato-
rem. Nam si dixerimus quia peccatum non habemus: nos
ipsos seducimus. et veritas in nobis non est. Non ergo
presumam de mea iusticia: sed de tua misericordia. Quia apud te
propiciatio est. Si ei iniquitates sic obseruares ut earum
iudex solum esse velles et misericors esse nolles: utique nul-
la michi esset spes nulla consolacio. Sed ideo non despero:
quia apud te propiciatio. Et propter legem tuam. legem amo-
ris et gratie. in qua das reis veniam. Sustinui te domine patien-
ter sperans et sperando expectans tuam misericordiam. Et hoc domine
qui omnia nosti non solus tibi profiteor sed etiam aliis. ut oibus
notum sit manifesto dicens. Sustinuit anima mea in verbo
eius. Cuius enim in verbo eius cuius verbum non fallit nec
fallitur. non in verbo hois (qui mendax est) sed in verbo dei
qui verax est. Unde subditur. Sperauit anima mea in domino. non
in homine: sed in deo sperauit. qui verbo suo infallibili per
petuum regni celorum gloriam repromisit. Sperauit in te

Ac custodia matutina usq; ad noctem. Quia in dño spe
 rare debet aia a principio vite usq; ad mortem. Nam qui
 usq; ad morte perseverauerit: saluus erit. Sic ergo. Spe
 ret israel in dño. Non solum speret unus solus: sed totus
 fidelis populus. quia nō vni soli sed multis dictū est. Spe
 rate in dño omnis cōgregatio populi. effundite corā illo
 corda vestra. **E**t merito speret israel. c. omis ei clia et cō
 gregatio fidelium in dño. **Q** uia apud dñm est misericor
 dia. Non magna solum sed maxima. Nā copiosa est apd
 eum redemptio. Sed quomodo verum est q̄ copiosa fue
 rit redemptio tempore dauid: cum nondum tempus re
 demptionis aduenisset? Sane semper copiosa fuit redē
 mptio. Sed vt ipse dauid prophetice innuit: hec fuit a
 pud deū. hoc est apud diuinū secretum semper preuisa. sē
 perq; prouisa. ac eterna predestinatione disposita. Sed nō
 semper copiose ac plene apud homines exhibita. quia nō
 tempore legis nature aut legis mosaice: sed tempore legis
 gratie. De quo scriptū est. Quando venit plenitudo tem
 poris: misit deus filium suū factū sub lege: vt eos qui sub
 lege erant redimeret. **N**ūc ergo dñe. nunc maxime oport
 unū tempus est: vt de profundis fluctibus miseriarū: ad
 te fontem misericordiarū clamādo surgā. et de me mea
 q; propria virtute diffidens: de te et tua gratia et pietate
 sperādo cōfidam. et ad tuam clementissimā ppicationē
 confugiā. dignū quoq; et iustū est: vt tibi o piissime chri
 ste gratias agam apud quē hec copiosa redēptio. ideo spe
 cialiter esse dicitur. **Q** uia tua in cruce passio. tuiq; precio
 si sanguinis oblatio non solum pro viuis aut paucorum
 hominū salute: sed pro totius mundi plurimq; si forent
 mundorū redemptione copiose sufficere perhibetur. Per
 huius ergo passionis virtutem. per huius sanguinis effu
 sionem te deprecor: vt a peccatis meis et a penis quas

pro h̄is mereor: me redimas. redemptūq; ab eis eripias. et
eruptum a malis meis: tecum in bonis tuis habitare con-
cedas.

10

Deuota meditatio sup vñi. pō penitētiali.

Domine iesu christe qui sperātes in te non deseris:
clamantes ad te non despicias. te querentes nō fu-
gis. te desiderātes nō respuis: sed de se diffidētes in te con-
solaris: Tibi huīliter supplico. ut qui michi in p̄cedēti pō
p̄fessuūm diffidentiā virtutis p̄prie: tua potentiā vñtu-
te largiri digneris sobnā exultationem spūalis leticie. ad
quam impetranda sup̄pirans dico.

Domine et audi orationē meam: auribus percipe
obsecrationē meā. Quod sepe dixi iterū repeto: vt
orōnis repetitio sit deuotionis p̄firmatio. Nec me
tedet sepe reiterare verba orōnis: qui sepius iteraui ope-
iniqtatis. Sed in veritate tua exaudi me in tua iusticia.
hoc est. tu q̄ verax es et in veritate tua penitētibus veni-
am p̄misisti: exaudi me penitētē nō in mea sed in tua iu-
sticiā. in miā tua que penitentes iustificat. peto enī iu-
sticiā mīe quā exerceras in p̄senti seculo: nō iudiciū illius iu-
sticie quā facturus es in futuro. Ideo sequitur. Et nō
intres in iudiciū cum seruo tuo. Ego enim nō sum dign⁹
vocari amicus vel filius tuus. sed tamen seruus tuus sū
qui mia indigeo: ad te fugi urus redeo. pacem quero. nō
ergo in futuro intres mecum in districtum iudicium. q̄a
nec ego volo intrare tecum. Intrant in iudicium cum do-
mino: qui iusticiam suam iactantes de ea presumūt. Qui
bus per p̄phetam dicit dñs. Quid vultis mecum iudicio
contendere. omnes dereliquistis me. Non sic ego: sed iusti-
ciam meam coram te nullam esse reputo. Quia non iu-
stificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Quia et si a-
pud se quis suo iustificetur iudicio: tamen omnis homo

In hoc mortali corpore viuēs non iustificabibit in p̄spe
 ctu tuo: quo interiora et occulta hoīs vides. in quibus ne-
 mo plene iustus aut mundus est tuo iudicio: q̄tūlibet san-
 ctus hominibus videatur. Ideo paulus ait. Nichil mihi
 p̄scius sum: sed nō in hoc iustificatus sum: vel intelligi po-
 test non iustificabit in conspectu tuo. s. in tui cōparatione
 non solum oīs homo. Sed nec oīs viuēs. etiā angelus. q̄i
 solus deus est: in quē peccatuꝝ cadere non potest. in cuius
 conspectum etiā astra non sunt mūda. Non ergo intres
 mecum in iudicio rigoroso: sed mecum pie et misericorditer
 age. Quia persecutus est inimicus vel quisq; alius aduer-
 tarius. aīam meam: et humiliauit in terra vitam meam.
 hoc est q̄tum in se fuit: eam vt celestia relinqueret et ter-
 rena saperet inclinauit. Et iteꝝ. Collocauit me in ob-
 scuris. id ē i peccatorū tenebris. sicut mortuos seculi. id est
 sicut ceteros peccatores non spiritualiter viuentes: sed se-
 culariter in peccatis moriētes. Ideo. Anxiatus est sup me
 spūs meus: in me turbatuꝝ est cor meū. Sed ecce post q̄
 tristia precesserūt: leta sequuntur. post q̄ anxiatus fui et tur-
 batus p̄ multiplicē inimici tentatiōem letus factus sum
 per spirituālē dei consolationem. Quidam memor fui dieꝝ
 antiquorū. s. dieruꝝ eternorū. hoc est tue eternitatis diuine
 cui⁹ memoria marima causa est spiritualis delectatiōis et
 leticie. Wnde scriptū est. Memor fui dei et delectatus sum.
 Nec solum in diebus eternis seu inuisibilibus rebus: sed
 etiā in creaturis temporalibus: te eternū et inuisibilem deū cō-
 templatus sum. Nam meditatus sum in oībus operibus
 tuis: in factis manuū tuaꝝ meditabar. Quesui in operi
 bus artificem: in creaturis creatorē in rebus factis te ea-
 rum mirabile conditorem. Creatura tua facta est michi
 in speculū: vt in ea te cognoscere deum meū. q̄i (vt ait apo-
 stolus) Inuisibilia dei per ea que facta sunt: intellecta con-
 spiciuntur sēpitera. quoꝝ virtus ei⁹ et diuinitas. Et ideo

Expandi manus meas ad te. quia in opibus tuis cegno ui. quia bona sunt. et non a se: sed a te tue quod bonitatis participatione bona existunt. Ideo tibi gratias agens expandi in oratione manus meas ad te tanquam ad bouem oim largitorum. Et aia mea sicut terra sine aqua tibi. Non solum ad te expandi manus operis mei: sed omnes vires animi. Et merito quia aia mea a te derelicta est tibi sicut terra sine aqua. Ideo debet se ad te expandere. et non sibi ipsi: sed tibi adherere. quia non ipsa se ipsam: sed tu solus eam potes rore gratie irrigare. sicut autem terra sine aqua sterilis est: sic aia sine gratie tue pluvia fructum ferre non potest.

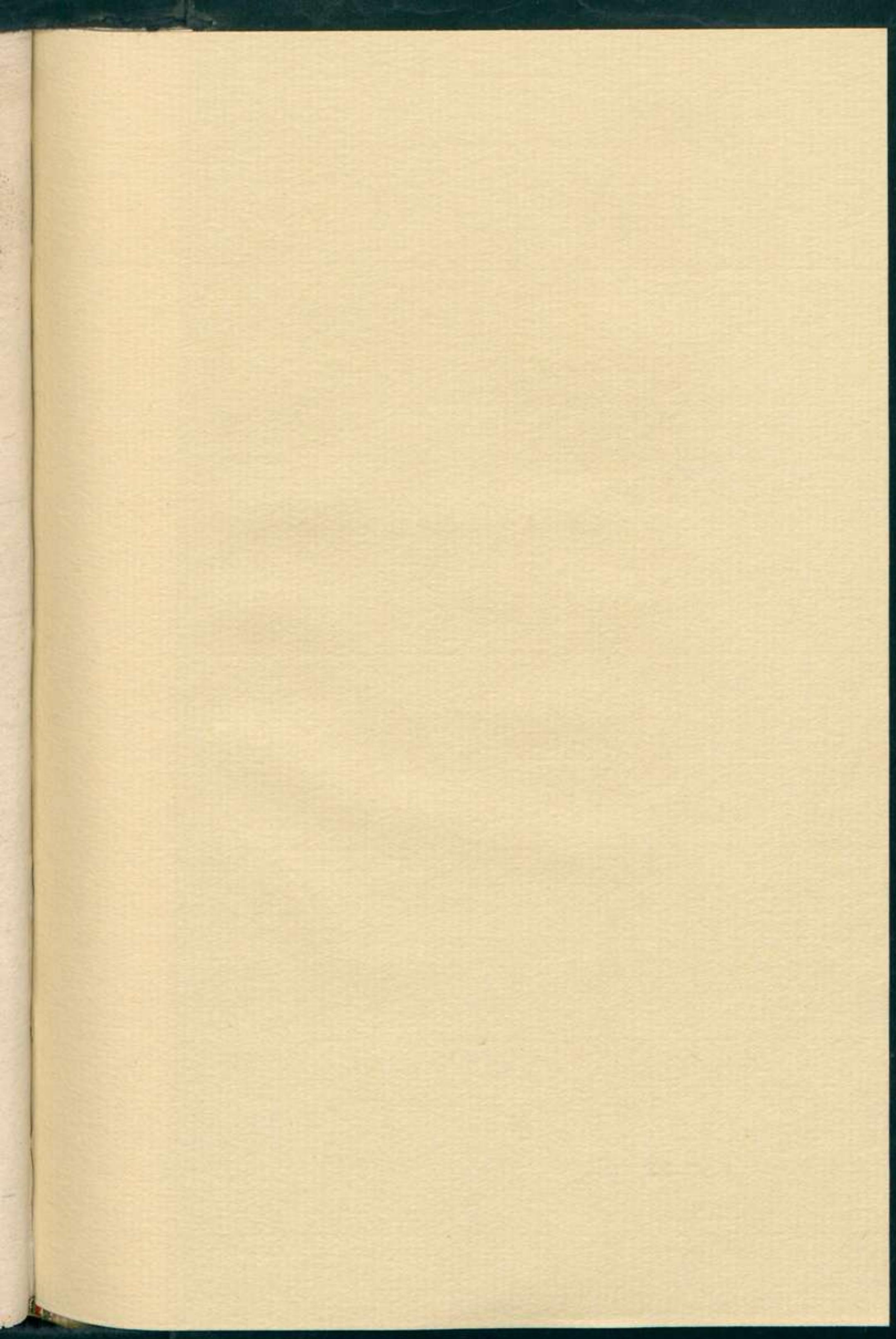
Tu ergo. Velocte exaudi me domine cito dando pluviam gratie. quia sitiuit in te anima. Ideo si aqua dare longius differas. Defecit spiritus meus: a te tanquam sterilis derelictus. Et propter hoc. Non auertas faciem tuam a me. spiritum meum derelinques. et ab eo auferendo vel ei differendo gratie tue donum. alioquin. Similis ero descendebibz in lacum. hoc est in profundum peccatorum. Sed potius. Auditam fac michi mane mihi tuam. auditam: sed a prophetis et manifestaz in scripturis. fac me interiorius sentire: quod exteriorius facis audire. Et hoc mane. id est cito et non tarde. quia in te speravi. et ideo speravi. quia audiui. Prope est dominus omnibus in uocatibus eum in veritate. Et ut cito facias mihi tuam. Notam fac michi viam in qua ambulem ut sit lucerna pedibus meis. veibum tuum ad recte ambulandum in via mandatorum tuorum. quia ad te. a quo tanquam a patre luminum descendit omne bonum: et qui illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum. a te inquit et non contra te. leuaui aiham meam. Et ideo. Eripe me de inimicis meis domine ad te fugi. Non a te fugi: contemnendo et postponendo lucem tuam. sed ad te fugi querendo et postulando eam. Ideo. Eripe me de inimicis meis: sed a diabolo et ministris suis. qui tentant ut ambulem in tenebris.

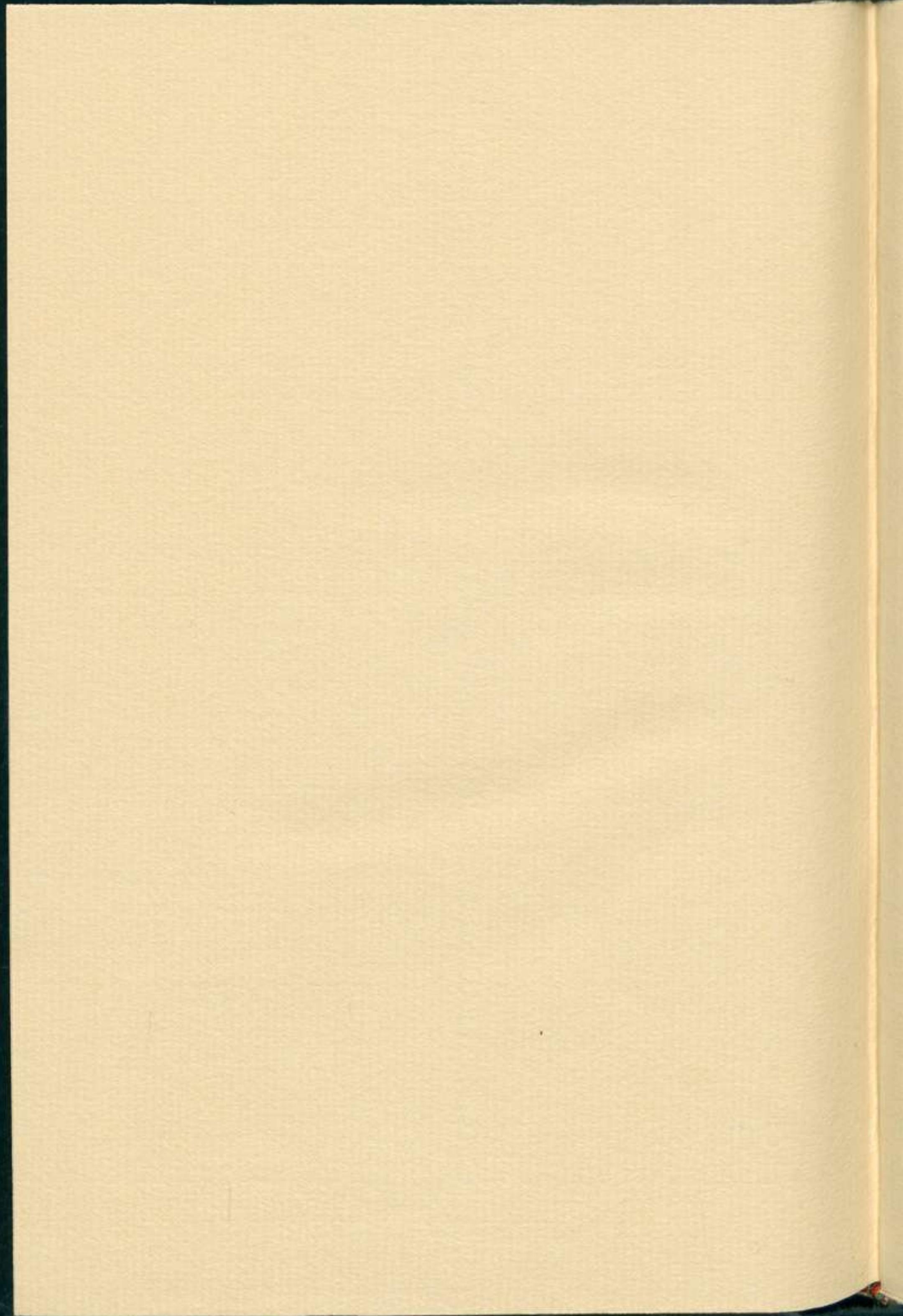
Et ut ab eis eripias me: doce me facere voluntatem tuam.
 quia si non doces me: faciam voluntatem meam non tu
 am. et sic deseris me deus meus: dum ego te deseram. Et
 go doce me. quia deus meus es tu. Ad aliū curreat: si alii
 haberetē creatorē. sed quia tu solus es deus meus: ideo do
 ce me: ut magister meus: Quod utiqz facies. Quia spiritus
 tuus bonus deducet me in terram rectam. Ecce qā
 supra in memoria eternorum et in contemplatione tua
 et tuorum operum delectatus sum. Ne magnitudo contē
 plationis extolleret me. Ne superba fieret leticia mea: le= =
 tis miscui tristia. Sed iam post tristiciā conuertor ad gau
 dia. Jam enim plene spero: quod sp̄ritus meus malus non
 perducet me in terram peruersam infernaliū penarum.
 Quia sp̄ritus tuus bonus deducet me in terram rectā.
 In terram scilicet celestium gaudiorum. De qua dicitur.
 portio mea in terra viuentium. Et hoc non propter me
 ritum meum: sed propter nōmē tuum domine viuifica= =
 bis me in equitate tua. Non in iusticia mea. Ego enī me
 occidi per peccatum meum: sed tu me viuificabis ppter
 nōmen tuum quod est iesus. et interpretatur saluator. ut
 rem nominis tui impleas. Tu eris michi iesus: et me vi= =
 uificando saluabis. Et sic aduces de tribulatione huius
 seculi. animā meam: et in misericordia tua. non in merito
 meo: disperdes inimicos meos. Quos etiam inimicos tu
 os merito dixerim. quia in me seruo tuo te dñm meum quod
 tum in se est persequuntur. et gloriam nominis tui. Cui et
 non michi salutem meam attribuo: dicens. Non nobis dō
 mine non nobis: sed nomini tuo da gloriā. hanc inquam
 gloriam saluti mee aduersando auferre conantur. Hnde
 cōuenienter subditur. At perdes omnes qui tribulant
 aiam meā: scilicet diabolū et om̄es obstinatos. Et merito
 pdes me tribulātes: Om̄ē ego seruus tuus sū. Ad te i mea
 tribulatōe recurrens sicut seruus huīlis et fidelis bassa?

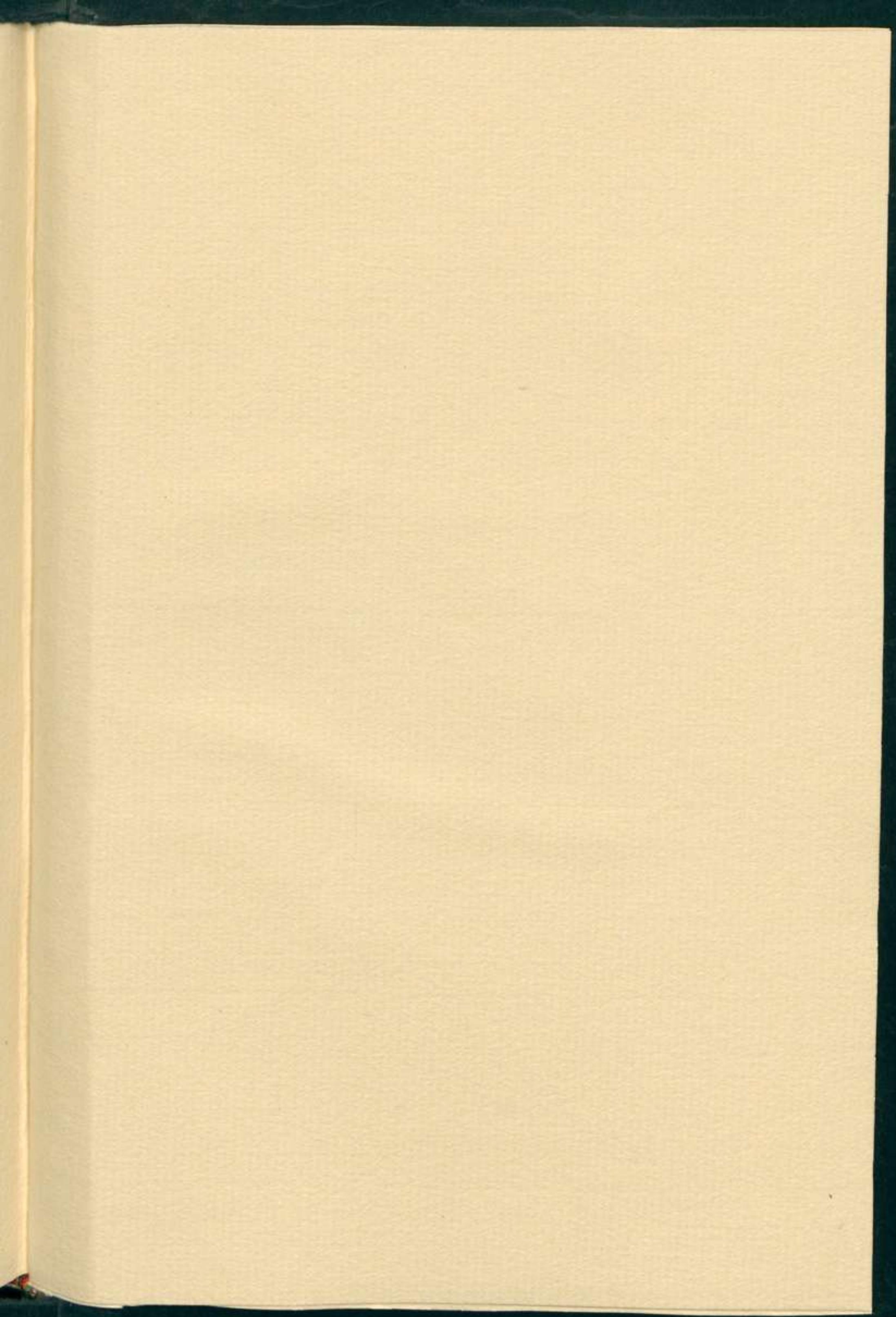
recurrat ad dñm. Ecce ergo huius psalmi aliorū psalmo-
rum penitentialium leta cōclusio. Ecce spūalis leticie exul-
tatio: quā salutaris penitentie cōtristatio finaliter opač.
Hnde qui p penitentiā affligit: tandem dicit. Consolatōnes
tue letificauerūt animam meā. Da ergo michi dñe hos
quos penitētiales psalmos ecclia tua noiat. et a penitēti-
bus sibi psallendos esse p̄dicat tam digne ac deuote. nō so-
lū ore: sed corde penitēto psallere. vt p p̄tristationē penitē-
tie salutaris: exultationē consequi valeam leticie spūalis
vt post salutare penitētiā: tandem p spūale leticiā exultādo
dīcā. Spīritus tuus bonus deducet me in terrā rectā. Da
michi dñe hoc sepfenariū penitētiū psalmorū esse remediū
p̄tra septenariū mortaliū petōrū. michiqz esse auxiliū ad
septenariū virtutū principalū. ad septenariū donorū sp̄i-
ritualiū. ad septenariū beatitudinū. ad septenariū deniqz
p̄ceptionū in oratione dñica contentarū. Da michi dñe in
horum psalmorū meditatiōne timorem pene. dolore cul-
pe. spem venie. amorem cordialis mundicie. desideriū cele-
stis patrie. dissidentiā virtutis proprie. exultationē deni-
qz spiritualis leticie. De hoc enī septenario mentaliū asse-
ctuum principaliter agitur in hoc septenario deuotorum
psalmorū his septem affectibus quasi septem scale penitē-
tie gradibus: ad terrā patrie celestis ascendit. quo me fi-
naliter deduci et feliciter ascendere. et tecū habitare pen-
niterqz regnare tu misericorditer prestare dignetis. Qui
vivis et regnas in secula seculorum. Amen.

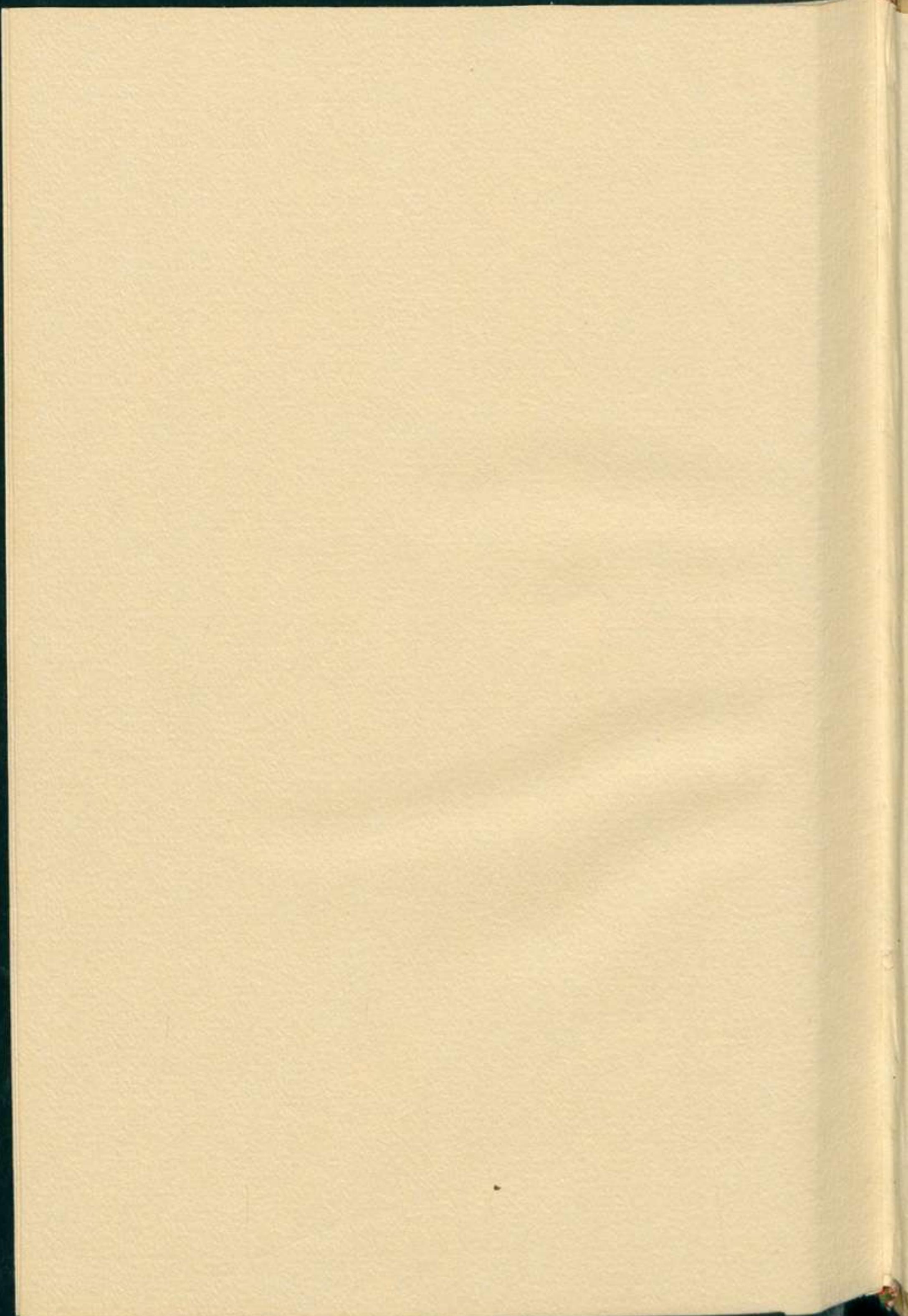
Liber de septem gradibus scale continēs
meditatōnes deuotas sup septē psalmos
penitētiales. A domino petro de Aplicaco
Cameraceñ. epo fuit feliciter.

8au

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Biblioteca de Catalunya

Reg. 478.554

Sig. *Habac*
Mar 3-8°

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001961194

